

REGULAMENT

privind ajutorul de stat pentru protecția mediului și energie

Prezentul Regulament transpune parțial Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat (Text cu relevanță pentru SEE), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 187 din 26 iunie 2014 și Comunicarea Comisiei (2014/C 200/01) – Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 200 din 28 iunie 2014.

Secțiunea 1

Scopul și domeniul de aplicare

1. În conformitate cu art.5 alin.(1) lit. e) din Legea nr.139 din 15 iunie 2012 cu privire la ajutorul de stat, ajutoarele pentru protecția mediului și energie pot fi considerate compatibile cu mediul concurențial normal, cu condiția ca măsurile să facă obiectul pct. 22 a prezentului Regulament.

2. Dispozițiile prezentului Regulament se aplică cu respectarea principiului “poluatorul plătește”, potrivit căruia poluatorul trebuie să suporte costurile măsurilor de prevenire a poluării sau să plătească pentru pagubele provocate de poluarea sa.

3. Dispozițiile prezentului Regulament se aplică cu respectarea principiului “internalizării costurilor”, potrivit căruia costurile legate de protecția mediului trebuie să fie incluse în costurile de producție ale întreprinderii.

4. Respectarea principiului “poluatorul plătește” constituie regula principală, iar ajutorul de stat reprezintă a doua opțiune.

5. La evaluarea compatibilității cu mediul concurențial normal se va lua în considerare dacă prin măsurile de ajutor pentru protecția mediului se obține un nivel mai ridicat al protecției mediului decât cel care s-ar obține în absența ajutorului în cauză, iar efectele pozitive ale ajutorului sunt mai mari decât efectele sale negative, în ceea ce privește denaturarea concurenței, luând în considerare principiul “poluatorul plătește”.

6. Se consideră că ajutorul pentru mediu are, în general, un efect de denaturare mai redus și este mai eficace dacă este destinat consumatorului/utilizatorului de produse ecologice în locul producătorului/fabricantului de produse ecologice.

7. Prezentul regulament se aplică doar ajutoarelor care nu sunt destinate unor activități pe care beneficiarul le-ar efectua oricum, chiar și în absența ajutorului.

8. Prezentul Regulament se aplică ajutorului pentru protecția mediului sau pentru obiectivele energetice în toate sectoarele economiei.

9. Prevederile prezentului Regulament se aplică măsurilor de ajutor de stat pentru protecția mediului în sectorul agricol, pescuitului și acvaculturii doar pentru întreprinderile care au ca activitate prelucrarea și comercializarea produselor, cu excepția celor prevăzute în Anexa nr.1 la Regulamentul privind forma de notificare, procedura de examinare și adoptare a deciziilor cu privire la ajutorul de stat, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 1 din 30 august 2013.

10. Prezentul Regulament nu se aplică:

- proiectării și fabricării de produse, de mașini sau de mijloace de transport ecologice menite să funcționeze cu mai puține resurse naturale, precum și măsurilor adoptate în uzine sau alte unități de producție în scopul ameliorării siguranței sau a igienei.

- finanțării măsurilor de protecție a mediului referitoare la infrastructurile de transport aerian, rutier, feroviar, pe căi navigabile interioare și maritime.

- costurilor irecuperabile, ce presupun costuri economice care trebuie să corespundă sumelor efectiv investite, plătite sau plătibile în virtutea angajamentelor sau garanțiilor din care rezultă.

- ajutoarelor de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare în domeniul mediului (cu excepția proiectelor în materie de eco-inovare, care sunt investiții cu o componentă ecologică puternică și care sunt, de asemenea, extrem de inovatoare), care sunt reglementate de Regulamentul privind ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 8 din 30 august 2013.

- ajutoarelor de stat pentru măsuri în domeniul biodiversității. Aceste ajutoare cad sub incidența normelor Regulamentului privind ajutorul de stat acordat beneficiarilor ce prestează servicii de interes economic general, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 11 din 30 august 2013.

- întreprinderilor aflate în dificultate, definite în sensul Regulamentului privind ajutorul pentru salvarea beneficiarilor aflați în dificultate, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 6 din 30 august 2013.

Secțiunea 2

Noțiuni

11. În sensul prezentului Regulament, noțiunile utilizate semnifică următoarele:

protecția mediului – orice acțiune destinată să remedieze sau să prevină prejudiciile aduse mediului fizic sau resurselor naturale, să reducă riscul unor asemenea prejudicii sau să conducă la o utilizare mai eficientă a resurselor naturale, inclusiv măsurile de economisire a energiei și utilizare a surselor de energie regenerabile;

scenariul (situația) contrafactual – un scenariu, o situație ori proiect alternativ comparabil, credibil și autentic unde e descris ce s-ar fi putut întâmpla în absența ajutorului de stat;

standard – înseamnă:

a) normă sau ansamblu de norme oficiale obligatorii, care stabilesc nivelurile care trebuie atinse în materie de mediu de către întreprinderile individuale, sau

b) obligația de a utiliza cele mai bune tehnici disponibile.

cele mai bune tehnici disponibile – stadiul cel mai eficient și mai avansat în dezvoltarea activităților și a metodelor de exploatare, care indică adecvarea din punct de vedere practic a anumitor tehnici, pentru a constitui o referință în stabilirea valorilor-limită de emisie;

eco-inovare – toate formele activităților de inovare care au ca rezultat ameliorarea semnificativă a protecției mediului. Eco-inovarea include noile procese de producție, noile produse sau servicii, precum și noile metode de gestionare și de derulare a activităților economice, a căror utilizare și punere în aplicare este de natură să prevină sau să reducă substanțial riscurile pentru mediu și poluare. Nu se consideră inovații următoarele:

- a) schimbările sau îmbunătățirile ne semnificative,
- b) creșterea producției sau a capacității serviciilor, prin adăugarea de sisteme de fabricație sau logistice foarte asemănătoare cu cele utilizate deja;
- c) schimbarea practicilor comerciale, organizarea locului de muncă sau de relații externe bazate pe metode organizaționale folosite deja în întreprindere;
- d) modificarea strategiei de gestionare;
- e) concentrările și achizițiile;
- f) încetarea utilizării unui proces;
- g) simpla înlocuire sau mărire a capitalului;
- h) schimbări rezultate numai din modificarea prețurilor factorilor, personalizarea producției, schimbările sezoniere normale și alte schimbări ciclice;
- i) comercializarea de produse noi sau îmbunătățite semnificativ.

biocombustibil – combustibilul lichid sau gazos pentru transport, produs din biomasă;

biocombustibili durabili – biocombustibilii care îndeplinesc criteriile de durabilitate ecologică, respectiv nici o pădure nu a trebuit să fie tăiată sau o mlaștină secată pentru producția acestora;

cogenerare sau producerea combinată de energie electrică și energie termică (CHP) - producerea simultană, în același proces, a energiei termice și a energiei electrice și/sau mecanice;

rata swap relevantă - rata swap a monedei în care este acordat ajutorul pentru o scadență care reflectă perioada de amortizare a instalațiilor sprijinite;

termoficare și răcire eficientă - o opțiune de încălzire și răcire care, comparativ cu un scenariu de bază care reflectă situația normală, reduce măsurabil consumul de energie primară necesar pentru a furniza o unitate de energie livrată în cadrul unei limite de sistem relevante într-un mod eficient din punct de vedere al costurilor, ținând seama de energia necesară pentru extracție, conversie, transport și distribuție;

taxă de mediu – taxă, a cărei bază de calcul specifică are un efect negativ clar asupra mediului sau care urmărește să taxeze anumite activități, bunuri sau servicii, astfel încât costurile de mediu să poată fi incluse în prețul lor și/sau astfel

încât producătorii și consumatorii să fie orientați către activități care respectă mai mult mediul;

beneficii de funcționare – în scopul calculării costurilor eligibile, în special economiile de costuri și producția auxiliară suplimentară legată direct de investițiile pentru protecția mediului și, dacă este cazul, beneficiile rezultate din alte măsuri adiacente, indiferent dacă acestea reprezintă ajutor de stat sau nu (ajutoare de funcționare acordate pentru aceleași costuri eligibile, prețul plătit producătorilor pentru electricitate regenerabilă și alte măsuri adiacente);

costuri de funcționare – în scopul calculării costurilor eligibile, în special costurile de producție suplimentare precum costurile de întreținere rezultate din investițiile suplimentare pentru protecția mediului;

active materiale – în scopul calculării costurilor eligibile, investițiile în terenuri care sunt strict necesare pentru a îndeplini obiectivele de mediu, investițiile în clădiri, instalații și echipamente destinate să reducă sau să elimine poluarea și alte consecințe negative, precum și investițiile pentru adaptarea metodelor de producție în vederea protejării mediului;

active nemateriale – în scopul calculării costurilor eligibile, cheltuielile privind transferul de tehnologie prin achiziții de licențe de exploatare sau de cunoștințe tehnice brevetate sau nebrevetate, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) activele nemateriale în cauză trebuie considerate ca elemente amortizabile de activ;

b) trebuie achiziționate în condițiile pieței, de la o întreprindere în care achizitorul nu are nici o putere de control direct sau indirect;

c) trebuie incluse în activele întreprinderii și trebuie să rămână în unitatea beneficiarului ajutorului și să fie utilizate acolo pe o perioadă de cel puțin cinci ani. Această condiție nu se aplică în cazul în care activele nemateriale sunt uzate moral. În cazul în care sunt vândute în cursul celor cinci ani, profitul obținut din vânzare trebuie dedus din costurile eligibile și valoarea ajutorului trebuie rambursată parțial sau total, după caz;

internalizarea costurilor – principiul conform căruia toate costurile asociate protecției mediului trebuie incluse în costurile de producție ale întreprinderilor poluante;

principiul poluatorul plătește – principiul conform căruia poluatorul care cauzează poluarea trebuie să suporte costurile măsurilor de combatere a poluării;

poluarea – dauna cauzată de poluator mediului fizic înconjurător sau resurselor naturale, prin prejudicierea directă sau indirectă a mediului sau prin crearea unor condiții care conduc la asemenea daune;

poluator – persoană care aduce direct sau indirect daune mediului sau care creează condiții care conduc la asemenea daune;

sit contaminat – amplasamentul în care s-a confirmat prezența, cauzată de om, a unor substanțe periculoase la un asemenea nivel încât prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu, având în vedere utilizarea actuală a terenului respectiv sau viitoarea utilizare autorizată a acestuia;

externalități negative – costul remedierii efectelor negative cauzate mediului care este transferat societății (deteriorarea calității aerului, solului, apelor,

deteriorarea sănătății oamenilor din zona poluată etc.), de către întreprinderile care, acționând numai în propriul lor interes economic atunci când decid să utilizeze o anumită tehnologie de producție, nu iau în considerare aceste efecte;

eșec al pieței – situația în care piața, fără nici o intervenție din exterior, nu are rezultate economice eficiente;

tehnologii de vârf (high-tech) – cea mai avansată tehnologie disponibilă. În contextul gestionării deșeurilor, termenul desemnează un proces în care utilizarea unui deșeu pentru fabricarea unui produs finit reprezintă o practică normală, profitabilă din punct de vedere economic;

infrastructură energetică - orice echipament sau instalație fizică care este situată în Republica Moldova sau care conectează Republica Moldova cu una sau mai multe țări terțe și care se încadrează în următoarele categorii:

I. cu referire la energia electrică:

a) infrastructură pentru transportul de energie electrică în rețeaua de tensiune înaltă și foarte înaltă, interconectată în scopul transmiterii energiei electrice către clienții finali sau către distribuitori, dar fără a include și furnizarea;

b) infrastructură pentru transportul de energie electrică în rețele de distribuție de tensiune înaltă, medie și joasă, în vederea livrării energiei electrice către clienți, dar fără a include și furnizarea;

c) instalații utilizate pentru depozitarea permanentă sau temporară a energiei în infrastructuri situate la suprafață sau în subteran sau în situri geologice, cu condiția să fie conectate direct la linii de transport de înaltă tensiune concepute pentru o tensiune de minimum 110 kV;

d) orice echipament sau instalație indispensabilă pentru a asigura funcționarea în condiții de siguranță, securitate și eficiență a sistemelor definite la literele (a)-(c), inclusiv a sistemelor de protecție, monitorizare și control la toate tensiunile și stațiile electrice;

e) rețele inteligente, definite ca orice echipament, linie, cablu sau instalație, atât la nivelul transportului, cât și al distribuției la tensiune joasă și medie, care are ca obiectiv comunicarea digitală bidirecțională, monitorizarea interactivă, inteligentă și în timp real sau aproape real și gestionarea producției, a transportului, a distribuției și a consumului de energie electrică în cadrul unei rețele electrice, în vederea dezvoltării unei rețele care să integreze în mod eficient comportamentul și acțiunile tuturor utilizatorilor conectați la aceasta – producători, consumatori și cei cu dublu statut de producător și consumator – în vederea asigurării unui sistem energetic eficient din punct de vedere economic și sustenabil, cu pierderi minore și cu un nivel înalt de securitate și de calitate în aprovizionare și de siguranță.

II. cu referire la gaze:

a) conducte de transport și distribuție pentru transportul gazelor naturale și a biogazelor care fac parte dintr-o rețea, cu excepția conductelor de înaltă presiune utilizate pentru distribuția în amonte de gaze naturale;

b) instalații subterane de stocare conectate la conductele de gaze de înaltă presiune menționate la litera (a);

c) instalații de recepție, de stocare și de regazeificare sau decompresie pentru gaze naturale lichefiate („GNL”) sau gaze naturale comprimate („GNC”);

d) orice echipament sau instalație esențială pentru funcționarea securizată, eficientă și în condiții de siguranță a sistemului sau pentru asigurarea capacității bidirecționale, inclusiv stații de comprimare.

III. cu referire la petrol:

- a) conducte folosite pentru transportul țițeiului;
- b) stații de pompare și instalații de depozitare necesare pentru exploatarea conductelor de țiței;
- c) orice echipament sau instalație esențială pentru funcționarea corespunzătoare, sigură și eficientă a sistemului, inclusiv sisteme de protecție, monitorizare și control și dispozitive de flux invers.

IV. cu referire la CO₂:

a) rețeaua de conducte, inclusiv stațiile auxiliare conexe, pentru transportarea CO₂ către siturile de stocare, în vederea injectării acestuia într-o formațiune geologică subterană adecvată, în scopul stocării permanente.

deficit de finanțare - diferența dintre fluxurile de numerar pozitive și cele negative pe parcursul duratei de viață a investiției, actualizate la valoarea lor din prezent (în general utilizând costul capitalului);

captarea și stocarea dioxidului de carbon sau „CSC” - o serie de tehnologii care captează dioxidul de carbon (CO₂) emis de instalațiile industriale pe bază de combustibili fosili sau biomasă, inclusiv de centralele electrice, îl transportă într-un loc de stocare corespunzător și injectează CO₂ în formațiuni geologice subterane adecvate pentru stocarea permanentă a CO₂;

caracterul adecvat al capacității de producție - un nivel de capacitate generată care este considerat ca fiind adecvat pentru a satisface nivelurile cererii în țară, în orice moment, pe baza unui indicator statistic convențional;

măsură privind caracterul adecvat al capacității de producție - un mecanism care are scopul de a asigura faptul că anumite niveluri privind caracterul adecvat al capacității de producție sunt atinse la nivel național;

responsabilitate de echilibrare - responsabilitatea pentru abaterile dintre producție, consum și tranzacțiile comerciale ale unei părți responsabile cu echilibrarea, în cursul unei perioade date de remediere a unui dezechilibru;

responsabilități standard de echilibrare - responsabilități de echilibrare care nu creează discriminări între tehnologii și care nu scutesc pe niciun producător de aceste responsabilități;

parte responsabilă cu echilibrarea (PRE) - un operator de pe piață sau un reprezentant desemnat al acestuia, care are responsabilitatea dezechilibrelor de pe piață;

dezechilibre - abaterile dintre producție, consum și tranzacțiile comerciale ale unei PRE, în cursul unei perioade date de remediere a unui dezechilibru;

remediarea unui dezechilibru - un mecanism de decontare financiară care vizează recuperarea costurilor aferente echilibrării aplicabile dezechilibrelor înregistrate de PRE;

perioada de remediere a unui dezechilibru - unitățile de timp utilizate pentru a calcula dezechilibrele înregistrate de PRE;

procedură de ofertare concurențială - un proces de ofertare nediscriminatoriu care prevede participarea unui număr suficient de întreprinderi și

în care ajutorul se acordă fie pe baza ofertei inițiale prezentate de ofertant, fie pe baza unui preț de echilibru. De asemenea, bugetul sau volumul aferent procedurii de ofertare reprezintă o constrângere obligatorie, ceea ce creează o situație în care nu toți ofertanții pot primi ajutoare;

demararea lucrărilor - fie demararea lucrărilor de construcții în cadrul investiției, fie primul angajament ferm de comandă pentru echipamente sau alt angajament prin care investiția devine ireversibilă, oricare dintre acestea survine mai întâi. Cumpărarea de terenuri și lucrările pregătitoare, precum obținerea permiselor și realizarea studiilor preliminare de fezabilitate nu sunt considerate drept demarare a lucrărilor. În cazul preluărilor de întreprinderi, „demararea lucrărilor” înseamnă data de achiziționare a activelor direct legate de unitatea preluată;

proiect demonstrativ - un proiect care demonstrează că o tehnologie este o premieră în Republica Moldova și reprezintă o importantă inovare care depășește stadiul actual al tehnologiei.

Secțiunea 3

Evaluarea ajutorului de stat pentru protecția mediului și energie

12. Evaluarea compatibilității unei măsuri de ajutor notificate cu mediul concurențial normal se va baza pe analiza faptului, în general, dacă prin structura măsurii se garantează că impactul pozitiv al realizării unui obiectiv de interes comun este mai mare decât eventualele efecte negative ale măsurii de ajutor asupra concurenței.

13. Autorizarea ajutorului privind protecția mediului și energie se bazează pe două tipuri de evaluări:

a) evaluarea standard, în cazul în care ajutorul de stat implică valori sub un anumit prag sau este acordat pentru instalații cu o capacitate de producție sub un anumit nivel. Acest ajutor poate fi considerat compatibil cu un mediu concurențial normal în cazul în care îndeplinește criteriile prevăzute la Secțiunile 4-21 din prezentul Regulament;

b) evaluarea detaliată (prevăzută la Secțiunea 22 din prezentul Regulament) pentru măsurile care implică valori de ajutor peste un anumit prag sau acordate pentru instalații cu o capacitate de producție peste un anumit nivel.

Secțiunea 4

Compatibilitatea ajutorului care face obiectul evaluării standard

14. O măsură de ajutor de stat va fi considerată ca fiind compatibilă cu mediul concurențial normal doar dacă îndeplinește toate criteriile enunțate în cele ce urmează:

a) *contribuția la un obiectiv de interes comun bine definit;*
b) *necesitatea intervenției statului:* măsura de ajutor de stat trebuie să vizeze o situație în care ajutorul poate aduce o îmbunătățire semnificativă pe care doar piața nu o poate realiza;

c) *adecvarea măsurii de ajutor*: măsura propusă de ajutor trebuie să fie un instrument corespunzător de politică pentru abordarea obiectivului de interes comun;

d) *efectul stimulat*: ajutorul trebuie să ducă la modificarea comportamentului întreprinderii (întreprinderilor) în cauză, aceasta (acestea) desfășurând activități suplimentare pe care nu le-ar desfășura în absența ajutoarelor sau pe care le-ar desfășura într-un mod diferit sau limitat;

e) *proporționalitatea ajutorului*: valoarea ajutorului trebuie limitată la minimul necesar pentru a stimula investiția sau activitatea suplimentară în domeniul vizat;

f) *evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței*: efectele negative ale ajutorului trebuie să fie limitate, astfel încât bilanțul global al măsurii să fie pozitiv;

g) *transparența ajutorului*: trebuie să existe acces ușor la toate actele relevante și la toate informațiile pertinente cu privire la ajutorul acordat.

15. Obiectivul general al ajutoarelor de mediu este de a spori nivelul de protecție a mediului în comparație cu nivelul care ar fi atins în lipsa ajutoarelor.

16. Obiectivul principal al ajutoarelor din sectorul energetic este de a asigura un sistem energetic competitiv, durabil și sigur.

17. La evaluarea eficienței atingerii obiectivului stabilit de un ajutor de stat, este necesară existența unei probleme, identificate și definite, care trebuie abordată. Se va lua în calcul ca ajutoarele de stat să fie direcționate către situațiile în care acestea pot aduce o îmbunătățire semnificativă, pe care piața nu o poate aduce singură.

18. Inițiatorul și/sau furnizorul trebuie să garanteze că ajutoarele sunt acordate sub forma care are potențialul de a denatura într-o măsură cât mai mică concurența. Se va lua în calcul dacă forma de ajutor este aleasă în concordanță cu disfuncționalitatea pieței pe care măsura de sprijin intenționează să o remedieze.

19. Ajutoarele acordate în domeniul mediului și al energiei pot fi considerate compatibile cu mediul concurențial normal numai dacă au un efect stimulat și anume, când un ajutor determină schimbarea comportamentului beneficiarului pentru a spori nivelul de protecție a mediului sau pentru a îmbunătăți funcționarea unei piețe a energiei sigure, durabile și cu prețuri abordabile în condițiile în care această schimbare a comportamentului nu s-ar produce în absența ajutorului respectiv.

20. Ca regulă generală, se consideră că ajutorul este limitat la minimul necesar dacă valoarea sa corespunde costurilor nete suplimentare necesare pentru îndeplinirea obiectivului fixat, în comparație cu ceea ce s-ar întâmpla în absența ajutorului.

21. Pentru ca ajutorul să fie compatibil cu mediul concurențial normal, efectele negative ale măsurii de ajutor în ceea ce privește denaturarea concurenței trebuie să fie limitate și compensate de efectele pozitive în ceea ce privește contribuția la obiectivul de interes comun. Astfel, ajutoarele acordate pentru îndeplinirea obiectivelor în materie de mediu și de energie care generează doar o simplă schimbare a locului de desfășurare a activității economice, fără a îmbunătăți

nivelul existent de protecție a mediului, nu vor fi considerate compatibile cu mediul concurențial normal.

22. Ajutorul de stat poate fi considerat compatibil cu un mediu concurențial normal, în anumite condiții, pentru următoarele măsuri:

a) ajutor pentru întreprinderile care depășesc standardele sau care sporesc nivelul de protecție a mediului în lipsa standardelor, inclusiv pentru achiziționarea de vehicule de transport noi care depășesc standardele, sau care măresc nivelul de protecție a mediului în lipsa standardelor;

b) ajutoare pentru investiții privind adaptarea anticipată la viitoarele standarde;

c) ajutoare pentru studii de mediu;

d) ajutoare pentru investiții în favoarea măsurilor de eficiență energetică;

e) ajutoare pentru investiții în favoarea unor proiecte de eficiență energetică a clădirilor;

f) ajutoare pentru investiții în cogenerare de înaltă eficiență;

g) ajutoare pentru surse regenerabile de energie;

h) ajutoare acordate pentru măsurile întreprinse în domeniul eficienței energetice, inclusiv cogenerarea și sistemul de termoficare și de răcire centralizată;

i) ajutoare pentru gestionarea deșeurilor;

j) ajutoare pentru depoluarea siturilor contaminate;

k) ajutoare pentru relocalizarea întreprinderilor;

l) ajutoare sub formă de reduceri sau scutiri de taxe de mediu;

m) ajutoare pentru captarea, transportul și stocarea CO₂, inclusiv elemente individuale ale lanțului de captare și stocare a dioxidului de carbon („CSC”);

n) ajutoare sub formă de reduceri ale sprijinului financiar pentru energia electrică din surse regenerabile;

o) ajutoare pentru infrastructura energetică;

p) ajutoare pentru măsurile privind caracterul adecvat al capacității de producție.

23. În cadrul evaluării se va atrage atenția ca ajutoarele să nu subvenționeze costurile unei activități pe care o întreprindere le-ar fi suportat oricum și să nu compenseze riscul comercial normal al unei activități economice.

Secțiunea 5

Stabilirea costurilor eligibile în cazul acordării ajutorului de stat pentru investiții destinate protecției mediului și energie

24. Costurile eligibile aferente ajutoarelor pentru protecția mediului reprezintă costurile de investiție suplimentare în active materiale și/sau nemateriale care sunt direct legate de realizarea obiectivului comun.

25. Costurile eligibile se calculează ca valoare netă din orice beneficii de funcționare și costuri de funcționare legate de investițiile suplimentare pentru protecția mediului și înregistrate în primii cinci ani de viață ai investiției în cauză. Beneficiile de funcționare trebuie scăzute, iar costurile de funcționare se adaugă la costurile de investiții suplimentare.

26. Costurile eligibile sunt stabilite după cum urmează:

a) în cazul în care este posibil să se distingă costurile necesare pentru atingerea obiectivului de interes comun de costurile totale ale investiției ca fiind o investiție separată, de exemplu, datorită faptului că elementul ecologic este identificat cu ușurință ca fiind un „adaos” la o instalație deja existentă, costurile investiției separate reprezintă costurile eligibile;

b) în toate celelalte cazuri, costurile eligibile sunt costurile de investiție suplimentare, stabilite prin compararea investiției care beneficiază de ajutor cu situația contrafactuală în absența ajutorului de stat.

27. Lista scenariilor contrafactuale relevante sau a calculului costurilor eligibile corespunzând scenariului contrafactual care ar trebui utilizat în cazuri similare este prevăzută în Anexa nr. 2 la prezentul Regulament.

28. Consiliul Concurenței poate lua în calcul situații contrafactuale alternative dacă acestea sunt justificate în mod corespunzător de către inițiator și/sau furnizor.

29. În cazul în care este imposibil să se stabilească un scenariu contrafactual verosimil, Consiliul Concurenței poate să aibă în vedere costurile totale ale unui proiect ca o alternativă, ceea ce poate antrena o reducere a intensităților ajutorului pentru a reflecta modul diferit de calcul al costurilor eligibile.

30. Normele prevăzute la pct. 27 - 29 sunt aplicabile construirii de instalații de producție în cadrul proiectelor de termoficare sau de răcire centralizată eficiente din punct de vedere energetic.

31. În cazul ajutoarelor acordate pentru construirea rețelei, precum și în cazul evaluării infrastructurii energetice se va aplica metoda deficitului de finanțare.

32. Pentru a asigura previzibilitatea și condiții de concurență echitabile, în cadrul evaluării se vor lua în calcul intensități maxime ale ajutorului, pentru ajutoarele prevăzute în Anexa nr. 1 la prezentul Regulament, menite să reflecte necesitatea unei intervenții a statului determinată, pe de o parte, de importanța disfuncționalității pieței și, pe de altă parte, de nivelul preconizat de denaturare a concurenței.

33. În cadrul evaluării vor fi acceptate intensități ale ajutorului mai ridicate pentru anumite tipuri de ajutoare sau pentru investiții efectuate într-o zonă anumită, însă intensitatea ajutorului nu poate depăși în niciun caz 100 % din costurile eligibile.

34. La evaluare vor fi acceptate intensități ale ajutorului mai ridicate în următoarele cazuri:

a) intensitatea ajutorului majorată cu 15 puncte procentuale pentru investițiile în domeniul energiei și al mediului efectuate în zone anumite în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut;

b) intensitatea ajutorului majorată cu 10 puncte procentuale pentru întreprinderile mijlocii și cu 20 puncte procentuale pentru întreprinderile mici. În ceea ce privește întreprinderile mici și mijlocii care, pentru a-și atinge obiectivele fixate în materie de mediu și de energie, se pot confrunta, pe de o parte, cu costuri relativ mai ridicate comparativ cu volumul activității lor și, pe de altă parte, cu

imperfecțiuni ale pieței de capital care le obligă să suporte astfel de costuri, intensități mai ridicate ale ajutorului pot fi, de asemenea, justificate, întrucât riscul de denaturări grave ale concurenței este redus în cazul în care beneficiarul este o întreprindere mică sau mijlocie;

c) intensități mai ridicate ale ajutorului, în anumite condiții, în cazul unei eco-inovări care poate viza remedierea unei duble disfuncționalități a pieței legate, pe de o parte, de riscurile sporite ale inovării și, pe de altă parte, de aspectul de mediu al proiectului. Acest lucru se aplică îndeosebi în cazul măsurilor care vizează o utilizare eficientă a resurselor. În aceste cazuri, intensitatea ajutorului majorată cu 10 puncte procentuale este acceptabilă, dacă se respectă următoarele condiții cumulative:

- activul sau proiectul de eco-inovare trebuie să reprezinte o noutate sau o îmbunătățire substanțială față de stadiul actual al tehnologiei din sectorul de activitate vizat din țară;

- beneficiul preconizat pentru mediu trebuie să fie net superior față de îmbunătățirea rezultată din evoluția generală a stadiului actual al tehnologiei în activități comparabile. În cazul în care se pot utiliza parametri cantitativi pentru a compara activitățile eco-inovatoare cu cele ne-inovatoare, prin „net superior” se înțelege că îmbunătățirea marginală preconizată în urma activităților eco-inovatoare, din punctul de vedere al unui risc redus pentru mediu sau al unui nivel redus de poluare, ori al eficienței sporite a energiei sau a resurselor, ar trebui să fie de cel puțin două ori mai mare decât îmbunătățirea marginală preconizată în urma evoluției generale a unor activități comparabile ne-inovatoare. Atunci când metoda propusă nu este adecvată pentru un caz dat sau dacă nu este posibilă o comparație cantitativă, ca bază se va lua o descriere detaliată a metodei utilizate pentru evaluarea acestui criteriu, care să garanteze un standard comparabil cu cel al metodei propuse;

- caracterul inovator al activelor sau proiectelor comportă un grad de risc evident, în termeni tehnologici, comerciali sau financiari, care este mai ridicat decât riscul asociat în mod normal cu active sau proiecte comparabile ne-inovatoare. Acest risc ar putea fi demonstrat de inițiator și/sau furnizor, de exemplu, în termeni de: costuri raportate la cifra de afaceri a întreprinderii, timp necesar pentru dezvoltare, beneficii pe care se speră că le-ar aduce eco-inovarea în raport cu costurile aferente și probabilitatea unui eșec.

35. Prin urmare, Consiliul Concurenței va considera că ajutorul de stat este compatibil în cazul în care costurile eligibile sunt calculate corect, iar intensitățile maxime ale ajutoarelor prevăzute în Anexa nr. 1 la prezentul Regulament sunt respectate.

36. În cazul în care ajutorul este acordat beneficiarului în cadrul unei proceduri de ofertare concurențiale pe baza unor criterii clare, transparente și nediscriminatorii, valoarea sa poate atinge 100 % din costurile eligibile.

37. Pentru ajutoarele individuale, respectarea intensităților maxime ale ajutoarelor prevăzute în prezenta secțiune și în Anexa nr. 1 la prezentul Regulament nu este suficientă pentru a se asigura proporționalitatea. Aceste intensități maxime ale ajutoarelor sunt utilizate ca plafon maxim pentru ajutoarele individuale.

38. Ca regulă generală, un ajutor care se notifică individual este considerat a fi limitat la minimum dacă valoarea sa corespunde costurilor suplimentare nete ale investiției care beneficiază de ajutor, în comparație cu ceea ce s-ar întâmpla în absența ajutorului. Toate costurile și beneficiile relevante trebuie să fie luate în considerare pe întreaga durată de viață a proiectului.

39. În cazul în care niciun proiect alternativ specific nu poate fi identificat ca scenariu contrafactual, Consiliul Concurenței va verifica dacă valoarea ajutorului depășește minimul necesar pentru ca proiectul care beneficiază de ajutor să fie suficient de rentabil, încercând să stabilească, de exemplu, dacă acesta își sporește rata internă de rentabilitate dincolo de ratele de rentabilitate normale aplicate de întreprinderea în cauză în proiecte de investiții similare. Atunci când această rată de referință nu este disponibilă, pot fi utilizate în acest scop costul capitalului întreprinderii în ansamblu sau ratele de rentabilitate înregistrate, de regulă, în sectorul în cauză.

40. Pentru ajutoarele de exploatare acordate ca urmare a unei proceduri de ofertare concurențiale, se consideră că proporționalitatea ajutorului individual este demonstrată dacă sunt îndeplinite condițiile generale.

Secțiunea 6

Ajutorul pentru întreprinderile care depășesc standardele sau care măresc nivelul de protecție a mediului în lipsa standardelor

41. Ajutoarele pentru investiții care permit întreprinderilor să aplice standarde de protecție a mediului mai stricte decât cele existente în țară sau să îmbunătățească nivelul de protecție a mediului în absența standardelor sunt compatibile cu mediul concurențial normal cu condiția să fie îndeplinite cerințele prevăzute la prezenta secțiune.

42. Investițiile care beneficiază de ajutor trebuie să îndeplinească una din următoarele două condiții:

a) investițiile îi permit beneficiarului să sporească nivelul de protecție a mediului care rezultă din activitățile sale, prin depășirea standardelor aplicabile, sau

b) investițiile îi permit beneficiarului să sporească nivelul de protecție a mediului care rezultă din activitățile sale, în lipsa standardelor.

43. O investiție care asigură doar alinierea la standardele obligatorii în vigoare, nu va fi considerată ca eligibilă pentru a primi ajutor de stat.

44. Nu se poate acorda ajutor în cazul în care îmbunătățirile asigură conformarea întreprinderii cu standardele deja adoptate, dar care nu sunt încă în vigoare.

45. Prin derogare de la pct. 44, în cadrul evaluării se va accepta un ajutor acordat pentru:

a) achiziționarea de vehicule noi de transport destinate transportului rutier, feroviar, transportului pe căi navigabile interioare și transportului maritim, care respectă standardele deja adoptate, cu condiția ca achiziționarea acestora să aibă loc înainte de intrarea în vigoare a standardelor respective și că, odată devenite

obligatorii, standardele să nu se aplice vehiculelor deja achiziționate înainte de acea dată;

b) re tehnologizarea vehiculelor de transport existente destinate transportului rutier, feroviar, transportului pe căi navigabile interioare și transportului maritim, cu condiția ca standardele să nu fi fost încă în vigoare la data începerii exploatării vehiculelor respective și ca, odată devenite obligatorii, standardele să nu se aplice retroactiv vehiculelor respective.

46. Costurile eligibile sunt costurile suplimentare de investiții necesare pentru a aplica standarde mai stricte decât standardele aplicabile naționale sau pentru a îmbunătăți nivelul de protecție a mediului în absența standardelor naționale. Acestea vor fi determinate după cum urmează:

a) în cazul în care costurile investiției în protecția mediului pot fi identificate ca investiție separată în costurile totale de investiții, aceste costuri legate de protecția mediului constituie costurile eligibile;

b) în toate celelalte cazuri, costurile investițiilor în protecția mediului sunt identificate prin raportare la o investiție similară, mai puțin ecologică, care ar fi fost realizată în mod credibil în absența ajutorului. Diferența dintre costurile aferente celor două investiții permite identificarea costurilor legate de protecția mediului și constituie costurile eligibile. Costurile care nu sunt direct legate de realizarea unui nivel mai ridicat de protecție a mediului nu sunt eligibile.

47. Intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească pragul stabilit în Anexa nr. 1 la prezentul Regulament.

48. În cazul în care investițiile privesc achiziționarea unui activ de eco-inovare sau lansarea unui proiect de eco-inovare, intensitatea ajutorului se poate majora în cazul îndeplinirii condițiilor cumulative descrise în pct. 34 a Secțiunii 5 prezentului Regulament.

Secțiunea 7

Ajutor pentru adaptarea anticipată la viitoare le standarde

49. Ajutorul se acordă pentru respectarea unor standarde noi, care sporesc nivelul de protecție a mediului, dacă acestea au fost adoptate dar nu sunt încă intrate în vigoare. Pentru a beneficia de ajutor trebuie îndeplinită condiția ca investițiile să fie finalizate cu cel puțin un an înainte de data intrării în vigoare a standardului.

50. Costurile eligibile sunt costurile suplimentare de investiții necesare pentru aplicarea unor standarde mai stricte decât standardele aplicabile naționale. Acestea se determină după cum urmează:

a) în cazul în care costurile investiției în protecția mediului pot fi identificate ca investiție separată în costurile totale de investiții, aceste costuri legate de protecția mediului constituie costurile eligibile;

b) în toate celelalte cazuri, costurile investițiilor în protecția mediului sunt identificate prin raportare la o investiție similară, mai puțin ecologică, care ar fi fost realizată în mod credibil în absența ajutorului. Diferența dintre costurile aferente celor două investiții permite identificarea costurilor legate de protecția

mediului și constituie costurile eligibile. Costurile care nu sunt direct legate de realizarea unui nivel mai ridicat de protecție a mediului nu sunt eligibile.

51. Intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească pragul stabilit în Anexa nr. 1 la prezentul Regulament.

Secțiunea 8

Ajutorul pentru studii de mediu

52. Ajutoarele pentru studii, inclusiv pentru audituri energetice, legate direct de investițiile menționate în prezenta secțiune sunt compatibile cu mediul concurențial normal, cu condiția să fie îndeplinite cerințele prevăzute la prezenta secțiune.

53. Costurile eligibile sunt costurile studiilor la care se face referire la pct. 52.

54. Intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească pragul stabilit în Anexa nr. 1 la prezentul Regulament.

55. În cadrul evaluării vor fi acceptate ajutoare acordate întreprinderilor mari pentru auditurile energetice efectuate doar în cazul în care auditul energetic este efectuat în plus față de auditul energetic obligatoriu în temeiul prevederilor legislației în vigoare.

Secțiunea 9

Ajutoarele pentru investiții în favoarea măsurilor de eficiență energetică

56. Ajutoarele pentru investiții care permit întreprinderilor să realizeze eficiența energetică sunt compatibile cu un mediu concurențial normal, cu condiția să fie îndeplinite cerințele prevăzute la prezenta secțiune.

57. Nu se vor considera compatibile cu un mediu concurențial normal ajutoare acordate, în temeiul prezentei secțiuni, în cazul în care îmbunătățirile respective sunt realizate pentru a se asigura respectarea de către întreprinderi a standardelor naționale deja adoptate, chiar dacă acestea nu au intrat încă în vigoare.

58. Costurile eligibile sunt costurile suplimentare de investiții necesare atingerii unui nivel mai ridicat de eficiență energetică. Acestea sunt determinate după cum urmează:

a) în cazul în care costurile investiției în eficiența energetică pot fi identificate ca investiție separată în costurile totale de investiții, aceste costuri legate de eficiența energetică constituie costurile eligibile;

b) în toate celelalte cazuri, costurile investiției în eficiența energetică sunt identificate prin raportare la o investiție similară, a cărei eficiență energetică este mai redusă și care ar fi fost realizată în mod credibil în absența ajutorului. Diferența dintre costurile aferente celor două investiții permite identificarea costurilor legate de eficiența energetică și constituie costurile eligibile. Costurile care nu sunt direct legate de obținerea unui nivel mai ridicat de eficiență energetică nu sunt eligibile.

59. Intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească pragul stabilit în Anexa nr. 1 la prezentul Regulament.

Secțiunea 10

Ajutoarele pentru investiții în favoarea unor proiecte de eficiență energetică a clădirilor

60. Ajutoarele pentru investiții în favoarea unor proiecte de eficiență energetică a clădirilor sunt compatibile cu un mediu concurențial normal, cu condiția să fie îndeplinite cerințele prevăzute la prezenta secțiune.

61. În temeiul prezentei secțiuni, sunt eligibile pentru primirea de ajutor proiectele de eficiență energetică legate de clădiri.

62. Costurile eligibile sunt costurile globale ale proiectului de eficiență energetică.

63. La evaluare se vor lua în calcul ajutoarele acordate sub formă de resurse atribuite, de capital propriu, de garanție sau de împrumut către un fond pentru eficiență energetică sau către un alt intermediar financiar, care îl transmite integral beneficiarilor finali, care sunt proprietarii sau locatarii clădirii.

64. În cazul ajutoarelor acordate de fondul pentru eficiență energetică sau de un alt intermediar financiar proiectelor de eficiență energetică eligibil, se vor lua în calcul ajutoarele sub forma unor împrumuturi sau a unor garanții. Valoarea nominală a împrumutului sau valoarea garantată nu depășește 5 milioane lei pe proiect la nivelul beneficiarilor finali. Garanția nu ar trebui să depășească 80 % din împrumutul acordat.

65. Suma rambursată de către proprietarii clădirii către fondul pentru eficiență energetică sau către un alt intermediar financiar nu va fi mai mică decât valoarea nominală a împrumutului.

66. În cadrul evaluării se va atrage atenția ca ajutoarele pentru eficiență energetică să mobilizeze investiții suplimentare din partea investitorilor privați, care se ridică la cel puțin 30 % din finanțarea totală acordată unui proiect de eficiență energetică. Atunci când ajutorul este furnizat de un fond pentru eficiență energetică, mobilizarea investițiilor private poate fi efectuată la nivelul fondului pentru eficiență energetică și/sau la nivelul proiectelor de eficiență energetică, astfel încât să se obțină un total de cel puțin 30 % din finanțarea totală furnizată unui proiect de eficiență energetică.

67. În cazul înființării unor fonduri pentru eficiență energetică și/sau utilizării unor intermediari financiari la acordarea de ajutoare pentru eficiență energetică, se va evalua îndeplinirea următoarelor condiții:

a) administratorii intermediarilor financiari, precum și administratorii de fonduri pentru eficiență energetică sunt selecționați printr-o procedură deschisă, transparentă și nediscriminatorie, în conformitate cu legislația în vigoare, cu posibilitatea solicitării îndeplinirii anumitor criterii definite în prealabil, justificate în mod obiectiv de natura investițiilor;

b) investitorii privați independenți sunt selecționați printr-o procedură deschisă, transparentă și nediscriminatorie, în conformitate cu legislația în vigoare, având drept scop stabilirea dispozițiilor adecvate privind partajarea riscurilor și a recompenselor prin care, pentru toate investițiile în afară de garanții, se va prefera participarea asimetrică la profit în locul protecției împotriva evoluției negative. În

cazul în care investitorii privați nu sunt selectați printr-o astfel de procedură, rata echitabilă de rentabilitate pentru investitorii privați se stabilește de către un expert independent selectat prin intermediul unei proceduri deschise, transparente și nediscriminatorii;

c) în cazul în care pierderile sunt împărțite asimetric între investitorii publici și cei privați, prima pierdere asumată de către investitorul public este plafonată la 25 % din totalul investiției efectuate;

d) în cazul garanțiilor, rata de garantare este limitată la 80 %, iar pierderile totale asumate de către inițiator și/sau furnizor sunt plafonate la 25 % din portofoliul garantat. Numai garanțiile care acoperă pierderile preconizate ale portofoliului garantat pot fi furnizate în mod gratuit. Dacă o garanție cuprinde, de asemenea, acoperirea pierderilor neprevăzute, intermediarul financiar plătește, pentru partea din garanție care acoperă pierderile neprevăzute, o primă de garanție conformă cu condițiile pieței;

e) investitorilor li se permite să fie reprezentați în organismele de guvernare ale fondului pentru eficiență energetică sau ale intermediarului financiar, cum ar fi consiliul de supraveghere sau comitetul consultativ;

f) fondul pentru eficiență energetică sau intermediarul financiar este instituit în conformitate cu legislația în vigoare și este prevăzut un proces de diligență astfel încât să asigure o strategie de investiții solidă din punct de vedere comercial în scopul punerii în aplicare a măsurii de ajutor privind eficiența energetică.

68. Deciziile de finanțare a intermediarilor financiari, inclusiv a fondurilor pentru eficiență energetică sunt motivate de obținerea unui profit în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) sunt obligați prin lege sau prin contract să acționeze cu diligența unui administrator profesionist și de bună credință, evitând conflictele de interese;

b) remunerația lor respectă practicile de pe piață. Se consideră că această cerință este respectată atunci când administratorul este selecționat printr-o procedură deschisă, transparentă și nediscriminatorie, bazată pe criterii obiective legate de experiență, cunoștințe de specialitate și capacitate operațională și financiară;

c) primesc o remunerație în funcție de performanță sau își asumă o parte din riscurile de investiții prin co-investirea de resurse proprii, astfel încât să se asigure faptul că interesele lor sunt în permanență aliniate cu interesele investitorului public;

d) stabilesc o strategie de investiții, criteriile și calendarul propus pentru realizarea investițiilor în proiecte de eficiență energetică, determinând viabilitatea financiară ex-ante și impactul preconizat asupra eficienței energetice;

e) există o strategie de ieșire clară și realistă pentru fondurile publice investite în fondul pentru eficiență energetică sau acordate intermediarului financiar, care permite pieței să finanțeze proiecte de eficiență energetică atunci când piața este pregătită să facă acest lucru.

69. Îmbunătățirile eficienței energetice realizate în vederea asigurării respectării de către beneficiar a standardelor naționale deja adoptate urmează a fi notificate.

Secțiunea 11

Ajutoarele pentru investiții în cogenerare de înaltă eficiență

70. Ajutoarele pentru investiții în cogenerare de înaltă eficiență sunt considerate compatibile cu un mediu concurențial normal, dacă este îndeplinită condiția ca ajutoarele pentru investiții să se acorde numai pentru capacitățile nou instalate sau renovate pentru:

- realizarea unei unități de cogenerare de înaltă eficiență (cu economii de energie primară de minim 10% în raport cu producerea separată);
- îmbunătățirea unei unități existente sau conversia unei unități de generare de energie într-o unitate de cogenerare, care va avea ca rezultat economisirea de energie primară în raport cu producerea separată.

71. Costuri eligibile vor fi considerate costurile suplimentare de investiții pentru echipamentele necesare pentru ca instalația să funcționeze ca instalație de cogenerare de înaltă eficiență, în comparație cu instalațiile convenționale de energie electrică sau de energie termică de aceeași capacitate, ori costurile suplimentare de investiții pentru modernizarea în vederea obținerii unei eficiențe sporite în cazul în care o instalație existentă atinge deja pragul de înaltă eficiență.

72. Intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească pragul stabilit în Anexa nr. 1 la prezentul Regulament.

Secțiunea 12

Ajutor pentru surse regenerabile de energie

73. Vor fi considerate compatibile cu un mediu concurențial normal ajutoarele pentru surse regenerabile de energie acordate sub formă de ajutoare pentru investiții sau ajutoare de exploatare.

74. Ajutoarele pentru investiții și ajutoarele de exploatare pentru promovarea producerii energiei din surse regenerabile vor fi considerate compatibile cu un mediu concurențial normal, în cazul în care nu există un standard obligatoriu pentru întreprinderi privind segmentul de energie din surse regenerabile.

75. Ajutoarele pentru investiții în favoarea producției de biocombustibili vor fi considerate compatibile cu un mediu concurențial normal numai în măsura în care investițiile care beneficiază de ajutor sunt utilizate pentru producția de biocombustibili durabili.

76. Nu se vor considera compatibile ajutoare acordate pentru biocombustibili care fac obiectul unei obligații de furnizare sau de încorporare.

77. Vor fi luate în calcul ajutoarele pentru investiții acordate numai instalațiilor noi, fără ca acestea să fie acordate și rambursate după ce instalația și-a început activitatea, iar ajutorul este independent de rezultat.

78. Costurile eligibile sunt costurile suplimentare de investiții necesare promovării producției de energie din surse regenerabile. Acestea sunt determinate după cum urmează:

- a) în cazul în care costurile de investiții în producția de energie din surse regenerabile pot fi identificate ca investiție separată în costurile totale de investiții,

de exemplu, dacă pot fi legate de o componentă care este adăugată la o instalație deja existentă și care este ușor de identificat, aceste costuri legate de energia regenerabilă constituie costurile eligibile;

b) în cazul în care costurile investițiilor în producția de energie din surse regenerabile pot fi identificate prin raportare la o investiție similară, mai puțin ecologică, care ar fi fost realizată în mod credibil în absența ajutorului, această diferență dintre costurile aferente celor două investiții permite identificarea costurilor legate de energia regenerabilă și constituie costurile eligibile;

c) pentru anumite instalații mici, în cazul în care o investiție mai puțin ecologică nu poate fi identificată din cauză că nu există instalații de dimensiuni reduse, costurile totale de investiții destinate realizării unui nivel mai ridicat de protecție a mediului constituie costurile eligibile.

79. Costurile care nu sunt direct legate de realizarea unui nivel mai ridicat de protecție a mediului nu sunt eligibile.

80. Intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească:

a) 60% din costurile eligibile, în cazul în care costurile eligibile sunt calculate pe baza pct. 78 litera a) sau b) a prezentului Regulament;

b) 30 % din costurile eligibile, în cazul în care costurile eligibile sunt calculate pe baza pct. 78 litera c) a prezentului Regulament.

81. Intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 20 de puncte procentuale în cazul ajutoarelor acordate întreprinderilor mici și cu 10 puncte procentuale în cazul ajutoarelor acordate întreprinderilor mijlocii.

82. Intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 15 puncte procentuale pentru investițiile situate în zone anumite în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut.

83. În cazul în care ajutorul este acordat în cadrul unei proceduri de ofertare concurențiale, pe baza unor criterii clare, transparente și nediscriminatorii, intensitatea ajutorului poate ajunge la 100 % din costurile eligibile.

84. Consiliul Concurenței va evalua dacă ajutoarele de exploatare pentru producția de energie din surse regenerabile se acordă pe baza unor criterii clare, transparente și nediscriminatorii, în cadrul unei proceduri de ofertare concurențiale, care este deschisă tuturor producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, cu excepția cazului în care:

- se demonstrează că un singur proiect sau un număr foarte limitat de proiecte sau de situri ar putea fi eligibile;

- se demonstrează că o procedură de ofertare concurențială ar antrena creșterea nivelurilor de sprijin (de exemplu, pentru a se evita prezentarea de oferte strategice);

- se demonstrează că o procedură de ofertare concurențială ar duce la rate scăzute de realizare a proiectelor (pentru a se evita o participare insuficientă la licitații).

85. Procedura de ofertare poate fi limitată la tehnologii specifice în cazul în care o procedură deschisă tuturor producătorilor ar duce la un rezultat sub așteptări, care nu poate fi înlăturat prin modul în care este concepută procedura, având în vedere îndeosebi:

- potențialul pe termen mai lung al unei anumite tehnologii noi și inovatoare; sau

- necesitatea de a asigura diversificarea;
- constrângerile rețelei și stabilitatea rețelei;
- costurile (de integrare) aferente sistemului;
- necesitatea de a evita apariția unor denaturări pe piețele materiilor prime ca urmare a sprijinului acordat biomasei.

86. Vor fi considerate compatibile ajutoarele acordate tehnologiilor noi și inovatoare din domeniul energiei din surse regenerabile ce nu vor depăși 5 % din noua capacitate planificată de producție de energie electrică din surse regenerabile pe an, în total.

87. Se va atrage atenția ca ajutoarele să fie acordate sub forma unei prime în plus față de prețul de piață la care producătorii își vând energia electrică produsă direct pe piață.

88. Beneficiarii ajutorului vor fi considerați ca supuși responsabilităților standard de echilibrare, cu excepția cazului în care nu există piețe intrazilnice lichide. Beneficiarii pot externaliza responsabilitățile de echilibrare către alte întreprinderi care acționează în numele lor, cum ar fi agregatorii.

89. Nu vor fi considerate compatibile ajutoarele acordate în cazul în care prețurile sunt negative.

90. Vor fi considerate compatibile ajutoarele acordate în absența unei proceduri de ofertare concurențiale pentru:

- instalațiile cu o capacitate instalată de producție a energiei electrice mai mică de 1 MW sau proiectelor demonstrative, pentru producția de energie electrică din toate sursele regenerabile de energie cu excepția energiei eoliene;

- pentru instalațiile cu o capacitate instalată de producție a energiei electrice mai mică de 6 MW sau instalațiile cu mai puțin de 6 unități de generare.

91. În cazul în care se acordă ajutoare în absența unei proceduri de ofertare concurențiale, se va evalua respectarea condițiilor de la pct. 87-89 a prezentului Regulament.

92. În plus, atunci când ajutoarele se acordă în absența unei proceduri de ofertare concurențiale, se va evalua respectarea următoarelor condiții:

- valoarea ajutorului pe unitate de energie nu va depăși diferența dintre totalul costurilor egalizate ale producerii de energie din sursa regenerabilă în cauză și prețul de piață al tipului de energie în cauză. Costurile egalizate sunt actualizate cu regularitate și cel puțin o dată pe an;

- rata maximă a profitului utilizată în calculul costului egalizat nu va depăși rata swap relevantă, majorată cu o primă de 100 de puncte de bază.

- ajutorul se va acorda numai până la data la care instalația este amortizată integral în conformitate cu principiile contabile general acceptate;

- orice ajutor pentru investiții acordat în favoarea unei instalații va fi dedus din ajutorul de exploatare.

93. Condițiile prevăzute la pct. 87-89 a prezentului Regulament nu se aplică ajutoarelor de exploatare acordate pentru instalațiile cu o capacitate instalată de producție a energiei electrice mai mică de 500 kW sau proiectelor demonstrative, pentru producția de energie electrică din toate sursele regenerabile

de energie, cu excepția energiei eoliene; în cazul acestora din urmă, condițiile nu se aplică ajutoarelor de exploatare acordate pentru instalațiile cu o capacitate instalată de producție a energiei electrice mai mică de 3 MW sau instalațiile cu mai puțin de 3 de unități de generare.

94. Pentru calcularea capacităților maxime de mai sus, menționate la pct. 90 și 93 a prezentului Regulament, instalațiile cu un punct de conectare comun la rețeaua de energie electrică sunt considerate ca fiind o singură instalație.

95. La evaluare se vor lua în calcul ajutoarele acordate numai până la data la care instalația de producție a energiei electrice din surse regenerabile este amortizată integral în conformitate cu principiile contabile general acceptate.

96. De asemenea, se va lua în calcul ca orice ajutor pentru investiții primit anterior să fie dedus din ajutorul de exploatare.

97. Totodată, se va ține cont de posibilitatea inițiatorului și/sau furnizorului ajutorului de stat să țină cont de considerațiile în materie de amenajare spațială, de exemplu prin impunerea obligației de a fi obținută o autorizație de construcție înainte de participarea la procedura de licitare sau necesității de a adopta decizii în materie de investiții pe parcursul unei anumite perioade.

98. În ceea ce privește energia din surse regenerabile, alta decât energia electrică, ajutoarele de exploatare vor fi considerate compatibile cu un mediu concurențial normal în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

- ajutoarele per unitate de energie nu depășesc diferența dintre costurile totale egalizate ale energiei produse cu ajutorul tehnologiei specifice în cauză și prețul de piață al tipului de energie în cauză;

- ajutoarele pentru investiții sunt deduse din valoarea totală a investițiilor la momentul calculării costurilor totale egalizate ale energiei produse iar costurile totale egalizate ale energiei produse pot include o rentabilitate normală a capitalului;

- costurile de producție sunt actualizate periodic, cel puțin o dată pe an;
- ajutoarele se acordă numai până la amortizarea completă a instalației, în conformitate cu normele contabile obișnuite pentru a se evita ca ajutoarele de exploatare bazate pe costurile totale egalizate ale energiei produse să depășească amortizarea investiției.

99. Ajutoarele de exploatare pentru promovarea producției de energie din surse regenerabile în instalații de dimensiuni mici sunt compatibile cu mediu concurențial normal, cu condiția să fie îndeplinite următoarele cerințe:

- ajutoarele se acordă numai pentru instalațiile cu o capacitate instalată mai mică de 500 kW pentru producția de energie din toate sursele regenerabile de energie, cu excepția energiei eoliene, în cazul căreia se acordă ajutoare pentru instalațiile cu o capacitate instalată mai mică de 3 MW sau cu mai puțin de 3 de unități de generare, precum și cu excepția biocombustibililor, în cazul cărora se acordă ajutoare pentru instalațiile cu o capacitate instalată mai mică de 50 000 tone/an. Pentru calcularea respectivelor capacități maxime, instalațiile de dimensiuni mici cu un punct de conectare comun la rețeaua de energie electrică sunt considerate ca fiind o singură instalație;

- ajutoarele se acordă numai pentru instalațiile care produc biocombustibili durabili;
- nu se acordă ajutoare pentru biocombustibilii care fac obiectul unei obligații de furnizare sau de amestecare;
- valoarea ajutorului pe unitate de energie nu depășește diferența dintre totalul costurilor egalizate ale producerii de energie din sursa regenerabilă în cauză și prețul de piață al tipului de energie în cauză. Costurile egalizate sunt actualizate cu regularitate și cel puțin o dată pe an;
- rata maximă a profitului utilizată în calculul costului egalizat nu depășește rata swap relevantă, majorată cu o primă de 100 de puncte de bază.
- ajutoarele se acordă numai până la data la care instalația este amortizată integral în conformitate cu principiile contabile general acceptate;
- orice ajutor pentru investiții acordat în favoarea unei instalații este dedus din ajutorul de exploatare.

100. Ca excepție, ajutoarele de exploatare acordate centralelor pe biomasă sînt compatibile cu un mediu concurențial normal chiar și după amortizarea instalațiilor în cazul în care se demonstrează că costurile de exploatare suportate de beneficiar după amortizarea instalațiilor sunt în continuare mai ridicate decât prețul de piață al energiei respective și în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

- ajutoarele se acordă numai pe baza energiei produse din surse regenerabile;
- măsura este concepută astfel încât să compenseze diferența dintre costurile de exploatare suportate de beneficiar și prețul pieței;
- există un mecanism de monitorizare cu ajutorul căruia se verifică dacă costurile de exploatare suportate de beneficiar rămân în continuare mai ridicate decât prețul pieței la energie. Acest mecanism de monitorizare trebuie să se bazeze pe informații actualizate referitoare la costurile de producție și trebuie să fie utilizat cel puțin o dată pe an.

101. Ajutoarele de exploatare acordate în favoarea biomasei după amortizarea instalațiilor sunt compatibile cu un mediu concurențial normal și în cazul în care se demonstrează că, indiferent de prețul de piață al energiei respective, utilizarea de combustibili fosili ca sursă de producție este mai avantajoasă pe plan economic decât utilizarea de biomasă și în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

- ajutoarele se acordă numai pe baza energiei produse din surse regenerabile;
- măsura este concepută astfel încât să compenseze diferența dintre costurile de exploatare suportate de beneficiar ca urmare a utilizării biomasei în locul combustibililor fosili;
- se furnizează dovezi credibile că, în absența unui ajutor, s-ar recurge la utilizarea combustibililor fosili în locul biomasei în aceeași instalație; și
- există un mecanism de monitorizare anual, bazat pe informații actualizate referitoare la costuri, cu ajutorul căruia se verifică dacă utilizarea combustibililor fosili este mai avantajoasă decât utilizarea biomasei.

Secțiunea 13

Ajutoare acordate pentru măsurile întreprinse în domeniul eficienței energetice, inclusiv cogenerarea și sistemul de termoficare și de răcire centralizată

102. În cazul măsurilor privind eficiența energetică, un avans rambursabil va fi considerat drept un instrument adecvat de ajutor de stat, în special în cazul în care veniturile obținute ca urmare a măsurii privind eficiența energetică sunt incerte.

103. Ajutoarele de stat acordate în favoarea cogenerării și a instalațiilor de termoficare ce utilizează deșeurile, inclusiv căldura reziduală, drept combustibil de alimentare vor fi considerate drept o contribuție pozitivă la protecția mediului.

104. Pentru a se garanta faptul că ajutoarele contribuie la sporirea nivelului de protecție a mediului, ajutoarele acordate în favoarea sistemelor de termoficare și de răcire centralizată și a cogenerării de energie termică și electrică („CHP”) vor fi considerate compatibile cu un mediu concurențial normal numai dacă sunt acordate unei unități de cogenerare de înaltă eficiență și unor sisteme de termoficare și de răcire centralizată eficiente din punct de vedere energetic în vederea unor investiții, inclusiv a unor modernizări.

105. Pentru a demonstra contribuția ajutoarelor la creșterea nivelului de protecție a mediului, se va lua în calcul posibilitatea inițiatorului și/sau furnizorului de a utiliza, pe cât posibil în termeni cuantificabili, o serie de indicatori, în special cantitatea de energie economisită grație unei mai bune performanțe energetice și unei productivități energetice mai ridicate sau îmbunătățirea eficienței generate de o reducere a consumului de energie și de combustibil.

106. Ajutoarele pentru investiții destinate instalării unui sistem de termoficare și răcire centralizată eficient din punct de vedere energetic sunt compatibile cu un mediu concurențial normal, cu condiția să fie îndeplinite următoarele cerințe:

- costurile eligibile pentru instalația de producție sunt costurile suplimentare necesare pentru construirea, extinderea și renovarea uneia sau mai multor unități de generare, astfel încât aceasta (acestea) să funcționeze ca sistem de termoficare și răcire centralizată eficient din punct de vedere energetic;
- investițiile trebuie să facă parte integrantă din sistemul de termoficare și răcire centralizată eficient din punct de vedere energetic;
- intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească pragul stabilit în Anexa nr. 1 la prezentul Regulament;
- costurile eligibile pentru rețeaua de distribuție sunt costurile de investiții;
- valoarea ajutorului pentru rețeaua de distribuție nu trebuie să depășească diferența dintre costurile eligibile și profitul din exploatare. Profitul din exploatare se deduce din costurile eligibile ex ante sau prin intermediul unui mecanism de recuperare.

107. Ajutoarele de exploatare în favoarea unor unități de cogenerare de înaltă eficiență, din punct de vedere energetic, pot fi considerate compatibile la

acordare pe baza condițiilor prevăzute la pct. 87-89 a prezentului Regulament și se acordă numai:

- întreprinderilor care asigură producția de energie electrică și termică pentru populație, în cazul în care costurile de producție ale unei asemenea energii electrice sau termice depășesc prețul de piață;
- pentru utilizarea industrială a producției combinate de energie electrică și termică, în cazul în care se poate demonstra că, prin folosirea tehnicii respective, costul de producție al unei unități de energie care utilizează acea tehnică este superior prețului pieței pentru o unitate de energie convențională.

108. Ajutoare de exploatare acordate în favoarea unor măsuri privind eficiența energetică (cu excepția ajutoarelor de exploatare acordate în favoarea unei unități de cogenerare de înaltă eficiență, din punct de vedere energetic) pot fi considerate proporționale numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

- ajutoarele se limitează la compensarea costurilor de producție nete suplimentare care rezultă din investiție, luându-se în considerare beneficiile generate de economisirea de energie. Conceptul de „costuri de producție” se înțelege ca excluzând orice ajutor, dar incluzând un nivel normal al profitului.
- la stabilirea valorii ajutorului de exploatare, orice ajutor pentru investiții acordat întreprinderii în cauză pentru noua instalație trebuie să fie dedus din costurile de producție;
- ajutoarele de exploatare se acordă pe o perioadă limitată de cinci ani.

Secțiunea 14

Ajutoare pentru gestionarea deșeurilor

109. Ajutorul de investiții de mediu pentru gestionarea deșeurilor altor întreprinderi, inclusiv activitățile de reutilizare, reciclare și recuperare, poate fi considerat compatibil cu un mediu concurențial normal cu condiția ca o asemenea gestionare să fie în conformitate cu principiul potrivit căruia tratarea deșeurilor trebuie să conțină cele trei componente: recuperare, reciclare, refolosire, iar deșeurile, a căror producție este inevitabilă, să fie tratate și eliminate în condiții de siguranță.

110. Consiliul Concurenței va considera că ajutoarele de investiții de mediu pentru gestionarea deșeurilor urmăresc un obiectiv de interes comun și pot fi compatibile cu un mediu concurențial normal, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulate:

- a) investiția are ca scop reducerea poluării generate de alte întreprinderi („poluatori”) și nu se extinde la poluarea generată de beneficiarul ajutorului;
- b) ajutorul nu scutește în mod indirect poluatorii de o sarcină pe care ar trebui să o suporte sau de o sarcină care ar trebui considerată ca fiind un cost normal pentru poluatori;
- c) investiția depășește stadiul actual al tehnologiei (și anume prevenirea, reutilizarea, reciclarea sau valorificarea deșeurilor, sau utilizează tehnologii

convenționale într-un mod inovator, în special pentru a se avansa în direcția creării unei economii circulare care să folosească deșeurile drept resursă);

d) fără ajutor, materialele tratate ar fi utilizate sau tratate într-un mod mai puțin ecologic;

e) investiția nu contribuie doar la creșterea cererii de materiale de reciclat, ci antrenează și o intensificare a colectării materialelor respective.

111. Intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească pragul stabilit în Anexa nr. 1 la prezentul Regulament.

112. Costurile eligibile sunt costurile de investiții suplimentare necesare pentru realizarea unei investiții care implică o gestionare mai eficientă a deșeurilor în comparație raport cu un proces convențional, cu aceeași capacitate, care ar fi realizat în absența ajutorului.

113. Costurile eligibile trebuie calculate net din orice beneficii de funcționare și costuri de funcționare legate de investițiile suplimentare pentru gestionarea deșeurilor și înregistrate în cursul primilor cinci ani de viață ai investiției, astfel cum se prevede la Secțiunea 5 din prezentul Regulament.

114. În cazul în care investițiile se referă exclusiv la protecția mediului fără alte beneficii economice, nu se mai aplică nici o reducere în determinarea costurilor eligibile.

115. Ajutoarele care sunt destinate gestionării propriilor deșeuri ale beneficiarului vor fi evaluate pe baza criteriilor generale menționate în Secțiunea 4, aplicabile ajutoarelor acordate întreprinderilor care depășesc standardele naționale sau care sporesc protecția mediului în absența unor standarde.

Secțiunea 15

Ajutor pentru depoluarea siturilor contaminate

116. Ajutorul pentru investiții acordat întreprinderilor care repară daunele aduse mediului prin depoluarea siturilor contaminate va fi considerat compatibil cu un mediu concurențial normal, cu condiția ca acesta să conducă la o îmbunătățire a protecției mediului.

117. Investițiile trebuie să aibă drept rezultat repararea daunelor aduse mediului, inclusiv daunelor aduse calității solului sau a apelor de suprafață ori subterane.

118. În cazul în care poluatorul este clar identificat, respectiva persoană trebuie să finanțeze depoluarea în conformitate cu principiul “poluatorul plătește” și nu se poate acorda niciun ajutor de stat.

119. În cazul în care poluatorul nu este identificat sau nu poate suporta costurile, persoana responsabilă de realizarea lucrărilor poate beneficia de un ajutor în acest sens.

120. Intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească 100 % din costurile eligibile.

121. Valoarea totală a ajutorului nu poate depăși cheltuielile reale suportate de întreprindere.

122. Costurile eligibile sunt egale cu costul lucrărilor de depoluare din care se scade creșterea valorii terenului.

123. Evaluările privind creșterea valorii terenului care rezultă din depoluare trebuie să fie efectuate de către un expert independent.

124. Toate cheltuielile suportate de o întreprindere în procesul de depoluare a sitului său, indiferent dacă se poate demonstra sau nu că acestea reprezintă active fixe în bilanț, reprezintă investiții eligibile în cazul depoluării siturilor contaminate.

Secțiunea 16

Ajutor pentru relocalizarea întreprinderilor

125. Ajutoarele pentru investiții destinate relocalizării întreprinderilor pot fi compatibile cu un mediu concurențial normal, doar dacă relocalizarea se realizează din considerente de mediu ceea ce va duce, la crearea unor stimulente individuale pentru a reduce externalitățile negative prin relocalizarea întreprinderilor care creează o poluare majoră în zone în care o asemenea poluare va avea un efect mai puțin dăunător.

126. Ajutorul pentru investiții în vederea relocalizării întreprinderilor în situri noi din motive de protecție a mediului va fi considerat compatibil cu un mediu concurențial normal, cu condiția să se îndeplinească următoarele cerințe:

a) schimbarea locației este dictată de motive de protecție a mediului sau de prevenire și trebuie să fi fost decisă printr-un act administrativ sau hotărâre judecătorească, emisă de către o autoritate publică competentă sau convenită de întreprindere cu autoritatea publică competentă;

b) întreprinderea trebuie să respecte cele mai stricte standarde de mediu aplicabile în noua regiune în care este localizată.

127. Beneficiarul poate fi:

a) o întreprindere stabilită într-o zonă urbană sau într-o arie specială de conservare care desfășoară, în mod legal, o activitate ce produce o poluare semnificativă și, din motive de amplasare, trebuie să se mute într-o zonă mai adecvată;

b) o unitate sau o instalație în cadrul căreia există substanțe periculoase în cantități mari care pot genera accidente majore.

128. Pentru a determina cuantumul costurilor eligibile în cazul ajutoarelor pentru relocalizare, se va lua în considerare în special:

a) următoarele beneficii:

- profitul obținut din vânzarea sau închirierea instalației sau a terenului abandonat;

- compensația plătită în caz de expropriere;

- orice alte câștiguri obținute în urma transferului instalației, în special câștigurile obținute în urma unei îmbunătățiri, cu ocazia transferului, a tehnologiei utilizate, precum și câștigurile contabile obținute din mai buna utilizare a instalației;

- investițiile legate de orice creștere a capacității;

b) următoarele costuri:

- costurile asociate achiziționării unui teren sau construirii ori achiziționării unei noi instalații având aceeași capacitate cu cea a instalației abandonate;

- eventualele sancțiuni impuse întreprinderii pentru rezilierea contractului de închiriere a terenului sau a clădirilor, în cazul în care schimbarea amplasamentului a fost efectuată în scopul respectării unei hotărâri administrative sau judecătorești.

129. Intensitățile ajutorului sunt stabilite în Anexa nr. 1 la prezentul Regulament.

Secțiunea 17

Ajutorul sub formă de reduceri sau scutiri de taxe de mediu

130. Taxele de mediu sunt impuse pentru a spori costurile comportamentelor dăunătoare mediului, descurajând, astfel, aceste comportamente și sporind nivelul de protecție a mediului.

131. Deși reducerile sau scutirile de taxe de mediu pot afecta negativ obiectivul menționat anterior, această abordare este totuși necesară în cazul în care beneficiarii ar avea un dezavantaj concurențial atât de mare, încât, de la bun început, introducerea taxei de mediu nu ar fi fezabilă.

132. Ajutorul sub formă de reduceri sau scutiri de taxe de mediu poate fi considerat compatibil cu un mediu concurențial normal, cu condiția ca ajutorul să contribuie cel puțin indirect la o îmbunătățire a nivelului de protecție a mediului, iar reducerile sau scutirile de taxe să nu submineze obiectivul general urmărit, respectiv protejarea mediului.

133. Consiliul Concurenței va considera că reducerile de taxe nu subminează obiectivul general urmărit și contribuie, cel puțin indirect, la creșterea nivelului de protecție a mediului dacă inițiatorul și/sau furnizorul demonstrează că (i) reducerile vizează în mod corespunzător întreprinderile cele mai afectate de mărirea taxelor și că (ii) în general, este aplicabilă o cotă de impozitare mai ridicată decât în cazul absenței scutirii.

134. Evaluarea schemelor de taxe care includ elemente de ajutor de stat sub formă de reduceri sau scutiri de taxe de mediu va urmări, în principal, modul în care sunt respectate necesitatea și proporționalitatea ajutorului, precum și efectele acestuia asupra sectoarelor economice în cauză.

135. Atunci când notifică o măsură de ajutor de stat, inițiatorul și/sau furnizorul ajutorului va efectua și va transmite Consiliului Concurenței o evaluare în care va include, pe de o parte, analiza sectorului (sectoarelor) sau a categoriilor de beneficiari care fac obiectul scutirilor/reducerilor de taxe de mediu și, pe de altă parte, situația beneficiarilor principali din fiecare sector în cauză, precum și felul în care aplicarea taxei poate contribui la îmbunătățirea protecției mediului.

136. Sectoarele care beneficiază de scutiri sau reduceri de taxe de mediu trebuie descrise corect și trebuie furnizată o listă cu principalii beneficiari în care să figureze, în special, cifra de afaceri, cotele de piață și valoarea bazei de impozitare.

137. Se consideră că ajutorul este necesar în cazul în care inițiatorul și/sau furnizorul ajutorului demonstrează că sunt îndeplinite cumulative următoarele condiții:

a) alegerea beneficiarilor se bazează pe criterii obiective și transparente și ajutorul se acordă, în principiu, în același mod pentru toți concurenții din același sector, dacă aceștia se află într-o situație de fapt similară;

b) fără reducere, taxa de mediu ar conduce la o creștere substanțială a costurilor de producție pentru fiecare sector sau categorie de beneficiari individuali;

c) creșterea substanțială a costurilor de producție nu poate fi transferată la consumatori fără a determina scăderi semnificative ale vânzărilor. În acest scop, inițiatorul și/sau furnizorul poate oferi estimări privind elasticitatea prețurilor produselor din sectorul respectiv pe piața geografică relevantă, precum și estimări privind pierderile de vânzări și/sau profiturile reduse pentru întreprinderile din sectorul/categoria în cauză.

138. Se consideră că ajutorul este proporțional în cazul în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

a) beneficiarii ajutorului de stat plătesc minim 20% din taxa de mediu;

b) încheierea unor acorduri cu beneficiari sau asociații de beneficiari prin care aceștia se angajează să realizeze obiective de protecție a mediului care au același efect ca în cazul în care beneficiarii ar plăti cel puțin 20 % din cuantumul taxei naționale sau cu condiția că alegerea beneficiarilor să se bazeze pe criterii obiective și transparente și ajutorul să se acorde, în principiu, în același mod tuturor concurenților din același sector, dacă aceștia se află într-o situație de fapt similară. Aceste acorduri trebuie să îndeplinească următoarele condiții cumulative:

- conținutul acordurilor prevede obiectivele și stabilește un calendar pentru atingerea acestora;

- se asigură o monitorizare independentă și la timp, de către un organism public sau de către unul privat, a angajamentelor asumate în cadrul acestor acorduri;

- acordurile sunt revizuite periodic în funcție de evoluțiile tehnologice și de alt tip și prevăd un regim de sancțiuni eficace aplicabile în cazul în care nu se respectă angajamentele în cauză.

139. În cazul unei taxe pe emisiile de dioxid de carbon aplicate produselor energetice utilizate pentru producerea energiei electrice, furnizorul de energie electrică are responsabilitatea plății taxei.

Secțiunea 18

Ajutoare pentru captarea, transportul și stocarea CO₂, inclusiv elemente individuale ale lanțului de captare și stocare a dioxidului de carbon („CSC”)

140. Vor fi considerate compatibile cu un mediu concurențial normal atât ajutoarele de exploatare, cât și ajutoarele pentru investiții.

141. Se consideră că ajutorul are un caracter adecvat, cu condiția ca toate celelalte condiții din secțiunea dată să fie îndeplinite.

142. Ca regulă, ajutoarele pentru CSC abordează o disfuncționalitate reziduală a pieței, cu excepția cazului în care se dovedește că o astfel de disfuncționalitate a pieței nu mai există.

143. În cadrul evaluării, se vor lua în calcul ajutoarele acordate pentru a sprijini centralele electrice cu combustibil fosil și/sau biomasă (inclusiv centralele electrice cu combustie combinată de combustibil fosil și biomasă) sau alte instalații industriale echipate cu sisteme de captare, de transport și de stocare a CO₂ sau elemente individuale ale lanțului de CSC. Cu toate acestea, ajutoarele pentru sprijinirea proiectelor de CSC nu includ ajutoarele pentru instalațiile care emit CO₂ ca atare (instalații industriale sau centrale electrice), ci ajutoare pentru costurile rezultate din proiectul de CSC.

144. Ajutoarele sunt limitate la costurile suplimentare legate de captarea, transportul și stocarea CO₂ emis. Având în vedere scenariul contrafactual care constă într-o situație în care proiectul nu este realizat, deoarece CSC este similar unei infrastructuri suplimentare care nu este necesară pentru funcționarea unei instalații, costurile eligibile sunt definite ca fiind deficitul de finanțare.

145. Consiliul Concurenței va evalua efectele de denaturare a concurenței ale ajutorului pe baza următoarelor criterii:

a) reducerea sau compensarea costurilor de producție unitare. În cazul în care noul echipament (calcularea costurilor de investiție suplimentare poate să nu aibă în vedere totalitatea beneficiilor, deoarece beneficiile de exploatare nu se deduc pe întreaga durată de viață a investiției) va antrena o reducere a costurilor per unitate produsă în raport cu situația în care nu s-ar acorda ajutor sau în cazul în care ajutorul compensează o parte din costurile de exploatare, există probabilitatea ca beneficiarii să își mărească vânzările. Cu cât prețul produsului este mai elastic, cu atât potențialul ajutorului de a denatura concurența este mai mare;

b) un nou produs. În cazul în care beneficiarii obțin un produs nou sau de o calitate mai bună, există probabilitatea ca aceștia să își mărească vânzările și să dobândească, poate, avantajul „primului venit pe piață”.

146. Totodată, se va ține seama de existența eventualelor modalități de partajare a cunoștințelor, de deschiderea infrastructurii pentru părți terțe și de existența unui impact pozitiv al sprijinului acordat elementelor individuale ale lanțului de CSC asupra altor instalații cu combustibil fosil deținute de beneficiar.

Secțiunea 19

Ajutoare sub formă de reduceri ale sprijinului financiar pentru energia electrică din surse regenerabile

147. Pentru evaluarea ajutoarelor de stat destinate să compenseze finanțarea sprijinului acordat energiei din surse regenerabile, se vor lua în calcul doar condițiile stabilite în prezenta secțiune precum și condiția de transparență a informației.

148. Pentru a asigura faptul că ajutoarele servesc la facilitarea finanțării sprijinului acordat energiei din surse regenerabile, inițiatorul și/sau furnizorul măsurii de sprijin va trebui să demonstreze că costurile suplimentare reflectate în prețurile mai ridicate ale energiei electrice suportate de beneficiari rezultă exclusiv din sprijinul acordat energiei din surse regenerabile și nu depășesc finanțarea sprijinului acordat energiei din surse regenerabile.

149. Inițiatorul și/sau furnizorul măsurilor de sprijin trebuie să se asigure că alegerea beneficiarilor se bazează pe criterii obiective, nediscriminatorii și

transparente, iar ajutoarele se acordă, în principiu, în același mod tuturor concurenților din același sector, dacă aceștia se află într-o situație de fapt similară.

150. Ca principiu, se va considera că ajutorul este proporțional, dacă beneficiarii acestuia plătesc cel puțin 15 % din costurile suplimentare fără reducere.

151. Vor fi considerate compatibile ajutoarele acordate sub forma unei reduceri a taxelor sau a unei compensații anuale fixe (rambursarea taxei) sau a unei combinații a celor două.

152. Cuantumul compensației nu poate depăși cuantumul ajutorului pe care întreprinderea l-ar fi primit în anul de bază.

Secțiunea 20

Ajutoare pentru infrastructura energetică

153. Pentru a fi compatibile cu un mediu concurențial normal, ajutoarele pentru infrastructura energetică trebuie, în principiu, să fie ajutoare pentru investiții, inclusiv pentru modernizarea și actualizarea acesteia, contribuind, astfel, la realizarea unui obiectiv de interes comun.

154. Ajutoarele pentru investiții destinate construirii sau modernizării infrastructurii energetice sunt compatibile cu mediul concurențial normal, cu condiția să fie îndeplinite următoarele cerințe:

- infrastructura energetică este supusă în integralitate reglementării tarifelor și accesului în conformitate cu legislația referitoare la piața energiei;
- costurile eligibile sunt costurile de investiții;
- măsurile de ajutor în sprijinul infrastructurii nu ar trebui să depășească o intensitate a ajutorului de 100 % din costurile eligibile;
- valoarea ajutorului trebuie limitată la minimul necesar pentru realizarea obiectivelor urmărite în materie de infrastructură și nu trebuie să depășească diferența dintre costurile eligibile și profitul din exploatare aferent investiției care se deduce din costurile eligibile ex ante sau prin intermediul unui mecanism de recuperare.

155. La evaluarea necesității ajutoarelor de stat se vor avea în vedere următorii factori:

- măsura în care o disfuncționalitate a pieței determină o realizare insuficientă a infrastructurii necesare;
- măsura în care infrastructura este deschisă accesului terților și este supusă reglementării tarifelor;
- măsura în care proiectul contribuie la securitatea aprovizionării cu energie a țării.

156. Efectul stimulat al ajutoarelor va fi analizat pe baza condițiilor prevăzute în Secțiunea 4 a prezentului Regulament.

Secțiunea 21

Ajutoare pentru caracterul adecvat al capacității de producție

157. Sunt compatibile cu mediul concurențial normal măsurile de sprijin, destinate să asigure caracterul adecvat al capacității de producție, sub forma de ajutoare pentru investiții și ajutoare de exploatare și pot urmări diferite obiective.

158. Obiectivul exact vizat de măsură urmează să fie clar definit, inclusiv momentul și locul în care se preconizează că va apărea problema caracterului adecvat al capacității de producție.

159. Natura și cauzele problemei privind caracterul adecvat al capacității de producție, și, prin urmare, ale necesității ca ajutoarele de stat să asigure caracterul adecvat al capacității de producție, urmează să fie analizate și cuantificate în mod corespunzător, de exemplu în ceea ce privește insuficiența capacității în perioade de vârf sau a capacității temporare sau cererea maximă în cazul incapacității pieței cu ridicata pe termen scurt de a corela cererea și oferta. De asemenea, urmează a fi descrisă unitatea de măsură pentru cuantificare și furnizată metoda de calcul al acesteia.

160. Trebuie să se demonstreze clar motivele pentru care piața nu este în măsură să asigure o capacitate corespunzătoare în absența intervenției, luând în considerare evoluțiile în curs ale pieței și ale tehnologiei. Aceste evoluții pot include, de exemplu, dezvoltarea cuplării piețelor, a piețelor intrazilnice, a piețelor de echilibrare, a piețelor de servicii auxiliare și a stocării energiei electrice.

161. În evaluarea sa, Consiliul Concurenței va ține cont, dacă este cazul, și de următoarele elemente care trebuiesc a fi oferite de către inițiatorul și/sau furnizorul măsurii de sprijin:

- evaluarea impactului producției variabile, inclusiv a celei provenite de la sistemele învecinate;
- evaluarea impactului participării la nivelul cererii, inclusiv o descriere a măsurilor destinate să încurajeze gestionarea cererii;
- evaluarea existenței efective sau potențiale a interconexiunilor, inclusiv o descriere a proiectelor în construcție și planificate;
- evaluarea oricărui alt element care ar putea provoca sau exacerba problema caracterului adecvat al capacității de producție, cum ar fi disfuncționalitățile normative și ale pieței, inclusiv, de exemplu, plafoanele impuse prețurilor cu ridicata.

162. În cadrul evaluării se va lua în calcul ca ajutoarele să reprezinte o remunerație doar pentru serviciul de simplă disponibilitate prestat de producător, adică pentru angajamentul său de a fi dispus să furnizeze energie electrică și compensația corespunzătoare oferită pentru aceasta, de exemplu, prin remunerarea per MW de capacitate pusă la dispoziție. Ajutorul nu trebuie să includă nici o remunerație pentru vânzarea de energie electrică, adică remunerare pe MWh vândut.

163. Consiliul Concurenței va evalua dacă ajutoarele sânt acordate prin intermediul unui mecanism care să permită termene de execuție potențial diferite, corespunzând timpului necesar pentru a realiza noi investiții de către producătorii noi care folosesc tehnologii diferite.

164. Efectul stimulat al ajutoarelor va fi analizat prin prisma că ajutorul trebuie să ducă la modificarea comportamentului întreprinderii (întreprinderilor) în cauză, aceasta (acestea) desfășurând activități suplimentare pe care nu le-ar

desfășura în absența ajutoarelor sau pe care le-ar desfășura într-un mod diferit sau limitat.

165. Calcularea cuantumului total al ajutorului trebuie să ducă la obținerea de către beneficiari a unei rate de rentabilitate care poate fi considerată rezonabilă.

166. Se va considera că o procedură de ofertare concurențială, bazată pe criterii clare, transparente și nediscriminatorii, care vizează efectiv obiectivul definit duce la rate rezonabile de rentabilitate în condiții normale.

167. Măsurile destinate să asigure caracterul adecvat al capacității de producție vor fi evaluate dacă acestea:

- sunt deschise unor stimulente adecvate și să ofere astfel de stimulente atât producătorilor existenți și viitori, cât și operatorilor care utilizează tehnologii substituibile, cum ar fi reacția din partea cererii sau soluții de stocare;
- țin cont de măsura în care capacitatea de interconectare ar putea remedia eventualele probleme privind caracterul adecvat al capacității de producție;
- includ mecanisme care să garanteze că nu se pot obține profituri excepționale;
- sunt concepute într-un mod care să asigure că prețul plătit pentru disponibilitate tinde automat spre zero atunci când se preconizează că nivelul capacității furnizate corespunde nivelului capacității solicitate;
- nu reduc stimulentele pentru investiții în capacitatea de interconectare;
- nu subminează cuplarea piețelor, inclusiv a piețelor de echilibrare;
- nu subminează deciziile de investiții privind producția anterioare măsurii sau deciziile operatorilor cu privire la piața de echilibrare sau la piața de servicii auxiliare;
- nu consolidează nejustificat poziția dominantă pe piață;
- acordă prioritate instalațiilor de producție cu emisii scăzute de dioxid de carbon, în cazul existenței unor parametri economici și tehnici echivalenți;
- sunt concepute astfel încât să permită participarea la măsură a oricărei capacități care poate contribui în mod eficace la soluționarea problemei privind caracterul adecvat al capacității de producție, mai ales ținând cont de următorii factori:

a) participarea producătorilor care folosesc tehnologii diferite și a operatorilor care oferă măsuri cu o performanță tehnică echivalentă, de exemplu gestionarea cererii, interconexiunile și stocarea. În plus, măsura privind caracterul adecvat al capacității de producție ar trebui să fie deschisă agregării potențiale a cererii și a ofertei;

b) participarea unui număr suficient de producători pentru a stabili un preț competitiv pentru capacitate;

c) evitarea efectelor negative asupra pieței interne, de exemplu din cauza restricțiilor la export, a plafoanelor impuse prețurilor cu ridicata, a restricțiilor de participare la procedurile de ofertare sau a altor măsuri care subminează funcționarea cuplării piețelor, inclusiv a piețelor intrazilnice și a piețelor de echilibrare.

Secțiunea 22

Măsuri de ajutor care fac obiectul unei evaluări prin analiză comparativă

168. Ajutoarele individuale sau în baza unor scheme autorizate, care implică valori substanțiale sau care au un potențial ridicat de denaturare a concurenței, fac obiectul unei analize comparative care permite Consiliului Concurenței să decidă dacă un astfel de ajutor poate fi compatibil cu un mediu concurențial normal.

169. Următoarele măsuri de ajutor vor face obiectul unei evaluări prin analiză comparativă:

Tipul măsurii	Evaluare detaliată
Ajutorul pentru toate investițiile (indiferent de tip)	Echivalentul în lei moldovenești a 7,5 milioane MDL pe întreprindere
Ajutor de funcționare pentru economisirea de energie	Echivalentul în lei moldovenești a 5 milioane MDL pe întreprindere timp de 5 ani
Ajutor de funcționare pentru producția de electricitate regenerabilă și/sau producția combinată de căldură regenerabilă	Capacitatea de generare a electricității regenerabile rezultată depășește 125 MW
Ajutor de funcționare pentru producția de biocombustibili	Capacitatea de producție rezultată depășește 150000 tone/an
Ajutor de funcționare pentru cogenerare	Capacitatea de cogenerare a electricității rezultată depășește 200 MW
Ajutor pentru infrastructura energetică	În cazul în care valoarea ajutorului depășește 100 de milioane MDL pe întreprindere și pe proiect de investiții
Ajutor pentru captarea și stocarea dioxidului de carbon	În cazul în care valoarea ajutorului depășește 100 de milioane MDL pe proiect de investiții
Ajutor sub forma măsurii de adecvare a capacității de producție	În cazul în care valoarea ajutorului depășește 3 milioane MDL pe proiect și pe întreprindere

170. Intensitățile maxime ale ajutorului constituie o cerință de bază în materie de asigurare a compatibilității și al căror scop este acela de a preveni utilizarea ajutoarelor de stat pentru proiecte în care raportul dintre quantumul ajutorului și costurile eligibile este considerat a fi extrem de ridicat, prezentând așadar un risc puternic de denaturare a concurenței.

171. În cadrul evaluării vor fi acceptate intensități ale ajutorului mai ridicate pentru anumite tipuri de ajutoare sau pentru investiții efectuate într-o zonă anumită în dificultate, însă intensitatea ajutorului nu poate depăși în niciun caz 100 % din costurile eligibile.

172. Ca regulă generală, un ajutor care se notifică individual este considerat a fi limitat la minimum dacă valoarea sa corespunde costurilor

suplimentare nete ale investiției care beneficiază de ajutor, în comparație cu ceea ce s-ar întâmpla în absența ajutorului. Toate costurile și beneficiile relevante trebuie să fie luate în considerare pe întreaga durată de viață a proiectului.

173. În cazul în care niciun proiect alternativ specific nu poate fi identificat ca scenariu contrafactual, Consiliul Concurenței va verifica dacă valoarea ajutorului depășește minimul necesar pentru ca proiectul care beneficiază de ajutor să fie suficient de rentabil, încercând să stabilească, de exemplu, dacă acesta își sporește rata internă de rentabilitate dincolo de ratele de rentabilitate normale aplicate de întreprinderea în cauză în proiecte de investiții similare. Atunci când această rată de referință nu este disponibilă, vor fi utilizate în acest scop costul capitalului întreprinderii în ansamblu sau ratele de rentabilitate înregistrate, de regulă, în sectorul în cauză.

174. Pentru ajutoarele de exploatare acordate ca urmare a unei proceduri de ofertare concurențiale, se consideră că proporționalitatea ajutorului individual este demonstrată dacă sunt îndeplinite condițiile generale prevăzute în Secțiunea 4 a prezentului Regulament.

175. În scopul efectuării unei evaluări prin analiză comparativă a măsurii de ajutor notificate, Consiliul Concurenței va utiliza, în plus față de criteriile evaluării standard prevăzute în Secțiunile 4 - 21 din prezentul Regulament, analiza comparativă prevăzută de Secțiunea 11 a Regulamentului privind forma de notificare, procedura de examinare și adoptare a deciziilor cu privire la ajutorul de stat, care constă în analiza efectelor pozitive și a celor negative ale acordării măsurii de ajutor, respectiv creșterea gradului de protecție a mediului comparativ cu efectele de distorsionare a concurenței.

176. Inițiatorul și/sau furnizorul ajutorului va prezenta Consiliului Concurenței toate informațiile disponibile în vederea efectuării analizei. Acestea pot fi: studii de impact, analize privind utilizarea altor opțiuni politice decât ajutorul de stat, măsuri mai vechi de ajutor care au fost aplicate și ale căror efecte au putut fi cuantificate și care ar putea servi ca exemplu pentru cazul notificat, modul în care va fi respectat principiul “poluatorul plătește” etc.

177. În evaluarea sa, Consiliul Concurenței va avea în vedere elemente cum sunt: valoarea ajutorului acordat întreprinderii, frecvența ajutoarelor de care aceasta a beneficiat în trecut, durata ajutorului solicitat, riscul de subvenționare încrucișată a activităților întreprinderii, situația financiară a întreprinderii, analiza sectorului căruia îi aparține întreprinderea, capacitatea excedentară în sectorul vizat, comportamentul normal al întreprinderilor din sector care au atins același nivel de protecție a mediului fără ajutor, puterea de piață a beneficiarului și orice alte elemente care permit Consiliului Concurenței să efectueze o analiză detaliată a oportunității măsurii de ajutor.

178. Ajutorul pentru mediu nu trebuie să contribuie la menținerea pe piață a întreprinderilor ineficiente.

179. Pe baza elementelor menționate anterior, Consiliul Concurenței pune în balanță atât efectele pozitive cât și cele negative ale măsurii de ajutor și hotărăște dacă denaturările rezultate afectează în mod semnificativ concurența, astfel încât măsura să nu poată fi autorizată, sau dacă distorsionarea concurenței nu

este semnificativă, iar efectele privind protecția mediului sunt de o asemenea amploare încât măsura de sprijin să poată fi autorizată.

180. Pentru ca ajutorul să fie compatibil cu un mediu concurențial normal, efectele negative ale măsurii de ajutor în ceea ce privește denaturarea concurenței trebuie să fie limitate și compensate de efectele pozitive în ceea ce privește contribuția la obiectivul de interes comun.

181. Pot fi identificate două tipuri principale de denaturări potențiale cauzate de ajutoare, și anume: distorsiunile pe piața de produse și efectele legate de amplasare. Ambele tipuri pot duce atât la alocări ineficiente de resurse care subminează performanța economică a pieței, cât și la probleme de distribuție care afectează distribuția activității economice la nivelul regiunilor.

182. În cadrul evaluării sale privind potențialele efecte negative ale ajutoarelor destinate protecției mediului, Consiliul Concurenței va ține seama de efectul global al măsurii asupra mediului referitor la impactul său negativ asupra poziției pe piață și, astfel, asupra profiturilor întreprinderilor care nu beneficiază de ajutoare. În acest sens, vor fi examinate îndeosebi efectele de denaturare asupra concurenților care, la rândul lor, își desfășoară activitatea în condiții ecologice, chiar și în absența unui ajutor. Cu cât efectul scontat al măsurii în cauză asupra mediului este mai scăzut, cu atât este mai importantă verificarea efectului său asupra cotelor de piață și asupra avantajelor concurenților de pe piață.

183. La evaluare se va ține cont și de unul dintre posibilele efecte negative ale ajutoarelor de stat acordate în favoarea obiectivelor în materie de mediu și de energie care pot împiedica mecanismul de piață să furnizeze rezultate eficiente prin recompensarea producătorilor celor mai eficienți și mai inovatori și prin exercitarea de presiuni asupra celor mai puțin eficienți pentru ca aceștia să își îmbunătățească activitatea, să se restructureze sau să iasă de pe piață. Aceasta ar putea duce la o situație în care concurenții mai eficienți sau mai inovatori, de exemplu cei care dispun de o tehnologie diferită, eventual chiar mai ecologică, care, altfel, ar putea intra pe piață și s-ar putea extinde, nu sunt în măsură să facă acest lucru din cauza faptului că ajutorul a fost acordat anumitor întreprinderi. Pe termen lung, limitarea sau împiedicarea accesului unui concurent pe piață sau eliminarea acestuia de pe piață poate constitui un obstacol în calea inovării și poate încetini îmbunătățirea productivității la nivelul întregului sector.

184. Un alt moment important de care se va ține cont în cadrul evaluării este faptul că ajutorul poate produce efecte de denaturare a concurenței și prin consolidarea sau menținerea unei puteri de piață semnificative pentru beneficiar. Chiar și în cazul în care ajutorul nu consolidează în mod direct puterea semnificativă de piață, acesta o poate face în mod indirect, prin descurajarea extinderii concurenților existenți, provocând ieșirea de pe piață a acestora sau descurajând intrarea pe piață a unor noi concurenți.

185. Ajutoarele acordate pentru îndeplinirea obiectivelor în materie de mediu și de energie care generează doar o simplă schimbare a locului de desfășurare a activității economice, fără a îmbunătăți nivelul existent de protecție a mediului, nu vor fi considerate compatibile cu un mediu concurențial normal.

186. Pentru a evalua efectele negative ale măsurii de ajutor, Consiliul Concurenței va focaliza atenția asupra denaturărilor concurenței ce decurg din

impactul previzibil pe care ajutoarele în materie de mediu și de energie îl au asupra concurenței dintre întreprinderile care operează pe piețele de produse vizate și locul de desfășurare a activității economice. În cazul în care măsurile de ajutor de stat sunt bine direcționate asupra disfuncționalităților pieței pe care își propun să le remedieze, riscul ca ajutorul să denatureze în mod nejustificat concurența este mai limitat.

187. În cazul în care ajutorul este proporțional și limitat la costurile de investiții suplimentare, impactul său negativ este, în principiu, atenuat. Cu toate acestea, chiar și atunci când ajutorul este necesar și proporțional, acesta poate produce o schimbare a comportamentului beneficiarilor care să denatureze concurența. O întreprindere al cărei scop este realizarea de profit va spori, în mod normal, nivelul de protecție a mediului dincolo de cerințele obligatorii numai în cazul în care consideră că, procedând astfel, va obține, cel puțin marginal, anumite avantaje.

188. Consiliul Concurenței va evalua în special efectele negative generate de respectivul ajutor pe baza următoarelor elemente:

- reducerea sau compensarea costurilor de producție unitare: în cazul în care noul echipament (calcularea costurilor de investiție suplimentare poate să nu aibă în vedere totalitatea beneficiilor, deoarece beneficiile de exploatare nu se deduc pe întreaga durată de viață a investiției) va antrena o reducere a costurilor per unitate produsă în raport cu situația în care nu s-ar acorda ajutor sau în cazul în care ajutorul compensează o parte din costurile de exploatare, există probabilitatea ca beneficiarii să își mărească vânzările. Cu cât prețul produsului este mai elastic, cu atât potențialul ajutorului de a denatura concurența este mai mare;

- un nou produs: în cazul în care beneficiarii obțin un produs nou sau de o calitate mai bună, există probabilitatea ca aceștia să își mărească vânzările și să dobândească, poate, avantajul „primului venit pe piață”.

189. Pentru a limita la minimum denaturările concurenței, Consiliul Concurenței va acorda o mare importanță procesului de selecție. Procesul de selecție trebuie să se desfășoare în mod nediscriminatoriu, transparent și deschis, fără a exclude în mod inutil întreprinderile care ar putea concura cu proiecte ce vizează îndeplinirea aceluiași obiectiv în materie de mediu și de energie. Procesul de selecție trebuie să conducă la selecția beneficiarilor care sunt în măsură să îndeplinească obiectivele în materie de mediu și de energie utilizând ajutoare cât mai limitate sau metoda cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor.

190. Pe lângă elementele menționate mai sus, Consiliul Concurenței va lua în considerare și va evalua dacă ajutoarele individuale conduc la:

- susținerea unei producții ineficiente, împiedicând, astfel, creșterea productivității în sectorul respectiv;
- denaturarea stimulentei dinamice;
- crearea unei puteri de piață sau a unor practici de excludere ori la consolidarea acestora;
- modificarea artificială a locului de producție.

191. De asemenea, Consiliul Concurenței va analiza dacă ajutoarele permit anumitor regiuni să beneficieze de condiții de producție mai favorabile, în special din cauza faptului că acestea generează costuri de producție comparativ mai

scăzute sau a faptului că, mulțumită ajutorului respectiv, cresc standardele de producție. Această situație poate avea drept rezultat faptul că întreprinderile stabilite în regiunile ce beneficiază de ajutoare rămân acolo sau își delocalizează activitățile spre acele regiuni.

192. În analiza sa privind ajutorul de stat care face obiectul notificării, Consiliul Concurenței va ține cont în consecință de orice dovadă care demonstrează că beneficiarul ajutorului a avut în vedere amplasamente alternative.

Secțiunea 23

Cumularea ajutoarelor

193. Plafoanele de ajutor stabilite în temeiul prezentului Regulament se aplică indiferent dacă sprijinul acordat este finanțat din resursele statului sau din resurse externe.

194. Ajutorul autorizat în temeiul prezentului Regulament poate fi cumulat cu alt ajutor de stat în sensul art.5 din Legea nr.139 din 15 iunie 2012 cu privire la ajutorul de stat sau cu alte forme de finanțare din resurse externe, cu condiția ca un asemenea cumul să nu conducă la o intensitate a ajutorului mai mare decât cea stabilită în prezentul Regulament.

195. Ajutoarele pot fi acordate simultan în cadrul mai multor scheme de ajutoare sau pot fi cumulate cu ajutoare ad-hoc, cu condiția ca valoarea totală a ajutoarelor de stat acordate pentru o activitate sau pentru un proiect să nu depășească limitele stabilite de plafoanele ajutoarelor.

196. Atunci când costurile eligibile pentru ajutorul acordat protecției mediului sunt în totalitate sau parțial eligibile și pentru ajutorul acordat în alte scopuri, părți comune i se va aplica cel mai favorabil plafon stabilit în temeiul normelor aplicabile.

197. Ajutorul pentru protecția mediului și energie poate fi cumulat cu un ajutor de minimis în raport cu aceleași costuri eligibile, cu condiția ca un astfel de cumul să nu aibă ca rezultat o intensitate a ajutorului mai mare decât cea stabilită în prezentul Regulament.

198. Ajutoarele nu se cumulează cu ajutoarele de minimis care vizează aceleași costuri eligibile în cazul în care un astfel de cumul ar avea ca rezultat o intensitate a ajutorului mai mare decât cea stabilită în cadrul prezentului Regulament.

199. Consiliul Concurenței poate examina schemele de sprijin în materie de energie și de mediu, altele decât schema notificată, care sunt planificate a fi introduse și care sunt, în mod direct sau indirect, în avantajul beneficiarului, în vederea evaluării impactului cumulat al ajutorului.

Secțiunea 24

Dispoziții finale și tranzitorii

200. Prezentul Regulament se aplică ajutoarelor de stat pentru protecția mediului și energie notificate după intrarea sa în vigoare, precum și ajutoarelor de stat care au fost notificate înainte de intrarea sa în vigoare, dar decizia Plenumului

Consiliului Concurenței este ulterioară acestei date sau Plenul Consiliul Concurenței nu a emis încă o decizie.

201. Evidența și raportarea ajutoarelor de stat acordate în conformitate cu prevederile prezentului Regulament se va realiza în conformitate cu prevederile Regulamentului privind Registrul ajutoarelor de stat.

202. Dispozițiile prezentului Regulament se aplică cu respectarea prevederilor Legii concurenței nr.183 din 11 iulie 2012, Legii nr.139 din 15 iunie 2012 cu privire la ajutorul de stat și în concordanță cu actele normative adoptate de Plenul Consiliului Concurenței.

Intensitățile ajutoarelor aplicabile ajutoarelor pentru investiții ca parte din costurile eligibile

1. Pentru măsurile de ajutor pentru mediu se aplică următoarele intensități ale ajutoarelor:

	Întreprindere mică	Întreprindere mijlocie	Întreprindere mare
Ajutoare pentru întreprinderi care respectă standarde mai ridicate decât standardele existente sau care sporesc nivelul de protecție a mediului în lipsa unor standarde în vigoare (ajutoare pentru achiziționarea de vehicule de transport noi).	60 % 70 % în cazul eco-inovării, 100 % în cazul procedurii de licitație	50 % 60 % în cazul eco-inovării, 100 % în cazul procedurii de licitație	40 % 50 % în cazul eco-inovării, 100 % în cazul procedurii de licitație
Ajutoare pentru studii de mediu	70 %	60 %	50 %
Ajutoare pentru adaptarea anticipată la viitoarele standarde			
cu cel puțin 3 ani înainte de intrarea în vigoare a standardelor	20 %	15 %	10 %
între 1 și 3 ani înainte de intrarea în vigoare a standardelor	15 %	10 %	5 %
Ajutoare pentru gestionarea deșeurilor	55 %	45 %	35 %
Ajutoare pentru energia din surse regenerabile	80 %	70 %	60 %
Ajutoare pentru instalațiile de cogenerare	100 % în cazul procedurii de licitație	100 % în cazul procedurii de licitație	100 % în cazul procedurii de licitație
Ajutoare pentru eficiență energetică	50 % 100 % în cazul procedurii de licitație	40 % 100 % în cazul procedurii de licitație	30 % 100 % în cazul procedurii de licitație
Ajutoare pentru sistemele de termoficare și de răcire centralizată care utilizează energie convențională	65 % 100 % în cazul procedurii de licitație	55 % 100 % în cazul procedurii de licitație	45 % 100 % în cazul procedurii de licitație
Ajutoare pentru depoluarea siturilor contaminate	100 %	100 %	100 %
Ajutoare pentru relocalizarea întreprinderilor	70 %	60 %	50 %
Ajutoare pentru infrastructura energetică	100 %	100 %	100 %
Infrastructura de termoficare centralizată			
Ajutoare pentru CSC	100 %	100 %	100 %

Intensitățile ajutoarelor menționate în prezentul tabel pot fi majorate cu un bonus de 15 puncte în zone anumite în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut până la o intensitate maximă a ajutorului de 100 %.

Intervenții tipice ale statului

1. Pentru calcularea costurilor eligibile pe baza unui scenariu contrafactual, se oferă următoarele orientări:

Categoria de ajutoare	Scenariu contrafactual/Costuri eligibile ⁽¹⁾
CHP	Scenariul contrafactual este o instalație convențională de producere a energiei electrice sau termice cu aceeași capacitate din punctul de vedere al producției efective de energie.
Studii de mediu ⁽²⁾	Costurile eligibile sunt costurile studiilor.
Depoluarea siturilor contaminate	Costurile suportate ⁽³⁾ pentru lucrările de depoluare minus creșterea valorii terenului ⁽⁴⁾ .
Sisteme de termoficare și de răcire centralizată	Costurile de investiții pentru construirea, extinderea, modernizarea uneia sau mai multor unități de producție care fac parte integrantă din sistemul eficient de termoficare și de răcire centralizată.
Gestionarea deșeurilor ⁽⁵⁾	Investiția suplimentară comparativ cu costul producerii convenționale care nu presupune gestionarea deșeurilor cu aceeași capacitate de investiții.
Ajutoare pentru depășirea standardelor	Costurile de investiții suplimentare constau în costurile aferente investițiilor suplimentare necesare pentru a depăși nivelul de protecție a mediului impus de standardele existente ⁽⁶⁾ .
Absența standardelor naționale	Costurile de investiții suplimentare constau în costurile de investiții necesare pentru atingerea unui nivel de protecție a mediului mai ridicat decât cel pe care l-ar atinge întreprinderea sau întreprinderile în cauză în lipsa oricărui ajutor pentru mediu.
Producția de energie electrică din surse regenerabile de energie	Costurile de investiții suplimentare comparativ cu costurile unei centrale electrice convenționale cu aceeași capacitate din punctul de vedere al producției efective de energie.
Termoficare din surse regenerabile de energie	Costurile de investiții suplimentare comparativ cu costurile unei instalații convenționale de termoficare cu aceeași capacitate din punctul de vedere al producției efective de energie.
Producția de biogaz modernizată la nivelul gazelor naturale	În cazul în care ajutorul este limitat la modernizarea biogazului, scenariul contrafactual constituie utilizarea alternativă a acestui biogaz (inclusiv arderea).
Biocombustibilii și biogazul utilizate pentru transport	În principiu, ar trebui alese costurile de investiții suplimentare comparativ cu cele ale unei rafinării obișnuite, dar pot fi acceptate scenarii contrafactuale alternative dacă acestea sunt justificate în mod corespunzător.
Utilizarea subproduselor industriale	În cazul în care subprodusul ar deveni deșeu dacă nu ar fi reutilizat costul eligibil constă în investițiile suplimentare necesare pentru a utiliza subprodusul (de exemplu, schimbătorul de căldură în cazul căldurii reziduale). Dacă subprodusul ar trebui eliminat: investiția contrafactuală este eliminarea deșeurilor.

(¹) Pot fi acceptate scenarii contrafactice alternative dacă acestea sunt justificate în mod corespunzător de către inițiator și/sau furnizor.

(²) Acestea includ ajutoarele pentru audituri la eficiența energetică.

(³) Daunele aduse mediului care trebuie reparate trebuie să includă daunele aduse calității solului sau a apelor de suprafață ori subterane. Toate cheltuielile suportate de o întreprindere în procesul de depoluare a sitului său, indiferent dacă acestea pot figura sau nu ca active fixe în bilanț, pot fi considerate investiții eligibile în cazul depoluării siturilor contaminate.

(⁴) Evaluările privind creșterea valorii terenului care rezultă din depoluare trebuie efectuate de către un expert independent.

(⁵) Aceasta se referă la gestionarea deșeurilor altor întreprinderi și include activități de reutilizare, reciclare și recuperare.

(⁶) Costul investițiilor necesare pentru atingerea nivelului de protecție impus de standardele naționale nu este eligibil și trebuie dedus.
